

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

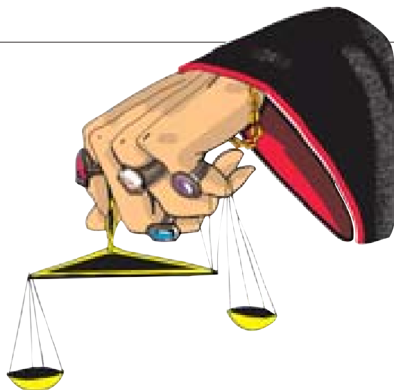

Наш друг листоноша

На пошту чекають два десятки селян

СТОР. 9

Повертаючись до надрукованого

У чиїх руках справедливість

СТОР. 11

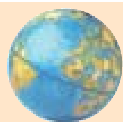
Пріоритети України

Космічні старти будуть!

СТОР. 12

№ 228 (4728) СЕРЕДА, 2 ГРУДНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Із Бразилії до Києва з візитом

Учора в Україну з дво-денним державним візитом прибув Президент Бразилії Луїс Ігнасіо Лула да Сілва. Про це повідомляє прес-служба Президента України.

Під час переговорів президенти України і Бразилії Віктор Ющенко та Луїс Ігнасіо Лула да Сілва обговорять стан співробітництва двох країн у космічній, авіаційній та енергетичній сферах. У рамках візиту передбачено підписання низки двосторонніх документів, зокрема Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Бразилії про повітряне сполучення.

На кого не діє слово, на того не діє і палиця *(Сократ)*

Сьогодні у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему: «Про стан свободи слова в регіональних засобах масової інформації».

СТОР. 4—5

Народні обранці заслухають міністра щодо виконання нових соціальних стандартів

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 1 грудня

На початку пленарного засідання головуючий, Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович, привітав депутатів і співгромадян із 18-ю річницею ухвалення українським народом рішення про незалежність нашої держави на всеукраїнському референдумі.

Після виступів від фракцій депутати ухвалили рішення заслухати першим питанням на пленарному засіданні парламенту в п'ятницю, 4 грудня, звіт міністра праці та соціальної політики і голову Пенсійного фонду про виконання закону про підвищення соціальних стандартів. За таку пропозицію комуніста Адама Мартинюка проголосували 393 депутати.

СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

Оплатили 98 відсотків комунальних послуг

Населення України за січень—жовтень цього року оплатило за житлово-комунальні послуги на 97,8% нарахованих за цей період сум — 20,8 млрд. грн. Про це повідомляє Державний комітет статистики України. Серед регіонів найвищий рівень оплати за житлово-комунальні послуги відзначено в Херсонській, Кіровоградській, Київській і Закарпатській областях (105,5—104,1%), найнижчий — у Києві, Севастополі та Одеській області (89,5—94,4%).

За даними Держкомстату, у січні—жовтні жителі країни оплатили за електроенергію 5,4 млрд. грн. (117% нарахованих за цей період сум). Серед регіонів найвищий рівень оплати електропостачання спостерігався в Закарпатській області, Севастополі, Херсонській і Одеській областях (180,6—163,1% з урахуванням погашення боргів попередніх періодів), найнижчий — у Чернігівській, Житомирській, Сумській, Полтавській, Львівській і Хмельницькій областях (68,0—83,8%). Заборгованість населення в оплаті електроенергії на початок листопада становила 2863,8 млн. грн.

Наші авіакомпанії можуть літати до Європи

Європейська комісія виключила вітчизняні авіакомпанії «Волааре», Українську авіаційно-транспортну компанію і «Мотор Січ» із так званого «чорного списку». Ще одному перевізникові («Українсько-середземноморські авіалінії») дозволено літати до Європи лише на одному літаку з його парку.

— Щоб отримати заборону польотів до ЄС, буває достатньо зробити незначну, на перший погляд, похибку, яку потім доводиться роками виправляти, — запевнив на вчорашньому брифінгу голова Державної авіаційної адміністрації Олександр Давидов і додав: «Скасування цієї заборони для українських авіакомпаній — це справді успіх вітчизняної авіації».

СТОР. 7

КОРОТКО

- В естонському місті Нарва демонструється фотовиставка "Українська Повстанська Армія. Історія нескорених".
- Президент ветував закон про внесення змін до Цивільного кодексу стосовно відшкодування моральної шкоди.
- У Криму дворічна дитина впала з четвертого поверху й залишилася живою.
- Три особи загинули, ще чотири дістали тяжкі тілесні ушкодження внаслідок зіткнення двох легкових автомобілів на автодорозі Чернігів—Десна—Вишгород.
- З 1 грудня передача пакунків вагою від 10 кг здійснюватиметься на залізниці лише через багажне відділення.

За повідомленнями наших власкорів та агентства Укрінформ.

В Українському домі відбулись урочистості з нагоди 18-ї річниці Всеукраїнського референдуму

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про деякі питання управління майном, що забезпечує діяльність Верховної Ради України

Відповідно до статті 85 Конституції України, статті 2 Закону України «Про правовий режим майна, що забезпечує діяльність Верховної Ради України», статті 326 Цивільного кодексу України, а також згідно з рішеннями судів щодо визначення права власності на об'єкти, що забезпечують діяльність Верховної Ради України, та з метою раціонального й ефективного використання майна пансіонату «Гліцинія» Верховна Рада України **постановляє**:

1. Державному підприємству України «Міжнародний дитячий центр «Артек» Державного управління справами протягом двох місяців з дня прийняття цієї Постанови здійснити всі необхідні заходи щодо оформлення передачі об'єктів рухомого та нерухомого майна пансіонату «Гліцинія» на баланс Управління справами Апарату Верховної Ради України.

2. Апарату Верховної Ради України забезпечити:

у двомісячний строк прийняття на баланс санаторію «Нижня Ореанда», підпорядкованого Управлінню справами Апарату Верховної Ради України, об'єктів рухомого та нерухомого майна пансіонату «Гліцинія» (Автономна Республіка Крим, смт Ореанда);

балансове утримання об'єктів пансіонату «Гліцинія» та його охорону, а також дотримання правового режиму використання земельної ділянки як такої, що віднесена до земель природно-заповідного фонду, передбачаючи необхідні кошти у проектах кошторисів Верховної Ради України на відповідний рік;

отримання у встановленому законом порядку документів, що посвідчують право санаторію «Нижня Ореанда», підпорядкованого Управлінню справами Апарату Верховної Ради України, на постійне користування земельною ділянкою пансіонату «Гліцинія» площею 2,4 гектари.

3. Звернутися до Генеральної прокуратури України з пропозицією перевірити законність рішення Лівадійської селищної ради від 23 березня 2001 року № 39 про вилучення з постійного користування пансіонату «Гліцинія» земельної ділянки площею 1,0232 гектара та вжити заходів щодо повернення цієї земельної ділянки у державну власність.

4. Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією провести перевірку причетності посадових осіб органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та державних установ до корупційних дій, спрямованих на незаконне відчуження земельних ділянок та будівель на території пансіонату «Гліцинія», санаторного комплексу «Дюльбер» та санаторію «Нижня Ореанда» на користь приватних осіб, а також передачу в довгострокову оренду пляжу пансіонату «Гліцинія» без згоди власника.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
18 листопада 2009 року.
№ 1733-VI.

Олександр Лавринович: «Помаранчева влада зрозуміла, що не має шансів на перемогу»

Помаранчева влада в особі Президента і в особі Прем'єр-міністра зрозуміли, що сьогодні вони не мають шансів на те, щоб перемогти на цих виборах. І це об'єднало їх в одному пориві для того, щоб максимально зробити ситуацію, яка сприятиме тому, що для одного можливо подовжити ще бути Президентом України, а для другої створити, можливо, якісь інші ситуації, які дозволять повернути надію на перемогу», — заявив Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Лавринович в ефірі телеканалу ICTV, коментуючи причини ініціювання парламентською більшістю внесення змін до Закону України про вибори Президента.

За словами О. Лавриновича, ті кроки, які робляться, видаються абсолютно алогічними, оскільки «минуло зовсім мало часу з того дня, коли востаннє представники фракції БЮТ захищали чинну редакцію закону про вибори Президента й у Венеції, і в Конституційному Суді, разом вносили законопроект, голосували його двічі, разом долали вето й казали, що не може бути жодних претензій до будь-якої норми, оскільки ці норми зроблені для чесних виборів, для чесного змагання».

«Але сьогодні очевидно, що чесне змагання не потрібно, тому що при цих правилах немає шансу на перемогу», — зазначив політик і пояснив: «Тому під час, коли йде змагання, є бажання поміняти правила і зробити так, щоб максимально ускладнити роботу тих, хто буде технологічно виконувати роботу, яка має забезпечити проведення виборів і підбиття їхніх підсумків. І як максимум — взагалі поставити під сумнів, хто має обирати: громадяни України чи високоповажні судді».

На запитання про те, чи вірить О. Лавринович в об'єктивність судової системи, політик відповів: «Сьогодні говорити про те, що в Україні функціонує професійна, незалежна, неупереджена судова влада, яка приймає всі рішення виключно на підставі закону, може тільки людина, яка ніколи не була в Україні».

Народні обранці заслухають міністра...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 1 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наступним результативним рішенням стало подолання народними депутатами вето Президента на закон «Про організацію і порядок діяльності Верховної Ради України». За подолання вето проголосували 384 з 442 народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі, пропозицію глави держави скасувати цей закон підтримали лише 33 парламентарії.

А ось подолати вето Президента на закон про внесення змін до Бюджетного кодексу України не вдалося. За пропозицію бюджетного комітету перенести повторний розгляд нової редакції кодексу на наступну сесію парламенту проголосували лише 205 депутатів. За подолання вето глави держави на цей закон проголосували 199 депутатів. Таким чином закон вважається скасованим.

У другому читанні ухвалено законопроект про внесення змін до закону «Про державний реєстр виборців» щодо статусу та повноважень органів Державного реєстру виборців та складання списків виборців (231 «за»). До закону було внесено багато поправок від народних депутатів, які знімають недоречності у законодавстві з метою не допустити фальсифікацію виборів. Частину з поправок було підтримано, частину — ні. Однак після результативного голосування у другому читанні депутати почали стверджувати, що в результаті внесення запропонованих змін розбалансовано виборчу систему, і це може призвести до ще більших порушень під час виборів. Адам Мартинюк (КПУ) переконував, що депутати ухвалюють подібні закони, коли їх уже не варто приймати, бо це може погіршити ситуацію, а ЦВК не встигне виконати запропоновані зміни. Валерій Писаренко (БЮТ) та Роман Зварич («НУ—НС») пропонували скасувати голосування у другому читанні й відправити законопроект на повторне друге читання. За скасування результатів голосування про ухвалення законопроекту в другому читанні проголосували лише 97 депутатів. Тепер депутатам доведеться доопрацьовувати законопроект до ухвалення в цілому.

Депутати також привітали присутню в парламенті делегацію парламенту Республіки Хорватії на чолі з його головою Лукою Бебичем, яка перебуває з офіційним візитом в Україні.

Вітання з днем народження приймав депутат Владислав КАСЬКІВ.

Юліана ШЕВЧУК.

Із виступів представників фракцій

Анатолій КІНАХ, Партія регіонів:

Є низка питань, які повинні лежати в основі консолідації зусиль усіх для ефективного розвитку нашої держави. Вимушені констатувати, що системна економічна криза в Україні збігається з глибокою кризою політичної системи влади, і головні ризики для подальшого розвитку України — не зовнішні, а внутрішні.

Безпрецедентне зниження рівня професійності та відповідальності, кадрова політика за принципом «свій—чужий», хто більше дасть за портфель, призвела до руйнації вертикалі влади в Україні. У деяких міністрів один запис у трудовій книжці — міністр. На це вже звертають увагу і міжнародні організації. Вони б'ють на сполох, бо за такими параметрами визначають конкурентоспроможність держави та рівень життя громадян. Україна втрачає різко свої позиції у світі — темпи скорочення чисельності населення, динаміка захворюваності на СНІД, економічні злочини, рейдерство, система оподаткування, за висновками міжнародних експертів, — одні з найгірших у світі. З огляду на це, нам необхідно зрозуміти, що талановитий працездатний народ, держава з високим науково-технічним, інтелектуальним, промисловим, географічним, кадровим потенціалом стає заручником недієздатної авантюрної непрофесійної системи влади. І як результат — зростає зовнішня залежність України від економічної, політичної кон'юнктури. По суті, Україна втрачає частку свого суверенітету.

Сергій СОБОЛЄВ, Блок Юлії Тимошенко:

Ми належимо до тих націй, які обирали собі незалежність, які свідомо проголосували за це. І це об'єднало всіх нас 18 років тому у сесійній залі, і ми виборюли собі незалежність. Але незалежність — це не лише формальні ознаки. Це і рівень, в якому сьогодні живе український народ. Саме тому наша фракція уповноважена заявити: ті рішення, які було ухвалено парламентом і підписано Президентом України щодо так званих соціальних стандартів, — ще одне підтвердження того, як нібито гарні наміри ведуть в пекло. Хочу це проілюструвати на конкретних прикладах. Після того, як було ухвалено закон завдяки фракції Партії регіонів та інших фракцій, шість мільйонів наших співгромадян отримають доплату до пенсії по 60 копійок. Невже тим, хто пропонував внести це в парламент, було не відомо, що вже третій місяць уряд України, враховуючи рівень інфляції, запровадив доплати в майже 28,5 гривні і після рішення додати 29 гривень шість мільйонів пенсіонерів отримали аж 60 копійок? Невже не зрозуміло було, що цілий ряд категорій громадян, майже півтора мільйони, були змушені сьогодні отримати пенсію на 27 гривень меншу порівняно з тією, яку отримували? Невже не зрозуміло було тим, хто голосував за це рішення, що воно зробило доплату чиновникам і народним депутатам від 300 до 900 гривень? І це треба тепер виконувати урядові? Саме тому, шановні громадяни, ви маєте бути свідомі того, що з рішенням, за яке два місяці тому блокувалася трибуна в парламенті, трапилось, як у старому українському прислів'ї, — «Гора породила мишу». І ця «миша» — 60 копійок, які тепер отримуть пенсіонери як доплату до пенсії.

Микола МАРТИНЕНКО, фракція «Наша Україна — Народна самооборона»:

Наближення президентських виборів до краю загострює ситуацію і в парламенті, і в країні. Ми бачимо, як заради влади деякі політики та їх партії готові на все. Вони вже показали у 2004 році, що не можуть вигравати без порушення процедури. Нині це яскраво проявляється у двох принципових моментах — по-перше, блокуються зміни до закону про вибори Президента. Всі політичні сили зійшлися на тому, що необхідно закрити діри в законодавстві, аби не допустити фальсифікації. Але потім Партія регіонів раптово змінює свою позицію на 180 градусів. Привід надуманий: бо можливість судового оскарження результатів виборів — це не просто демократична норма, це обов'язкова вимога для чесних виборів. Раніше Партія регіонів декларувала необхідність змін до закону про вибори. Депутат Лукаш навіть внесла досить непоганий законопроект. Але потім з політичних міркувань відмовилися брати участь у розробці відповідного законодавства, хоча прогалини в законах та недоліки нікуди не ділися. Вони ускладнюють виборчий процес. Партія регіонів хоче ловити рибку в каламутній воді.

Наш спільний обов'язок — забезпечити прозорі та справедливі вибори Президента України. Необхідно поставити бар'єр для можливих фальсифікацій. Жодна фракція не має підстав не підтримувати ці законодавчі зміни. Другий принциповий момент — Верховна Рада має ухвалити закон про свій регламент. Відсутність регламентації діяльності вищого законодавчого органу відкриває широкі можливості для маніпуляцій. Регламент має бути прийнятий у вигляді закону. Якби регламент був законом, це накладало б додаткову відповідальність на нашу роботу.

Адам МАРТИНЮК, Комуністична партія:

У мене в голові не вкладається, як зрозуміти Кабінет Міністрів, який, починаючи від Прем'єр-міністра і закінчуючи кожним чиновником, колегами із проурядових фракцій, виходили на парламентську трибуну і криком кричали, сльози проливали — як так, не можна виконати закон про соціальні стандарти, бо цього не потягне державний бюджет.

Тепер розповідають чергову казку: ми, прийнявши закон, підвищили на декілька гривень прожитковий мінімум, а мінімальну заробітну плату привели до того, що 11 мільйонів пенсіонерів отримуватимуть меншу пенсію. Прошу, щоб ми все-таки заслухали інформацію міністра соціальної політики та праці, щоб вона розповіла правду, щоб ми послухали Пенсійний фонд, аргументи профільного комітету, і вияснили, хто з них бреше.

Серед нас є ті, хто отримує пенсію депутата. То перш ніж виходити на трибуну, підійдіть до цих депутатів і запитайте, збільшилася у них пенсія чи ні. Наскільки мені відомо, мінімальні соціальні стандарти не мають жодного стосунку до пенсійного законодавства державних службовців, включаючи пенсії народних депутатів. Це має стосунок до 11 мільйонів пенсіонерів, які повинні одержувати пенсії на 75—94 гривні більше. Якщо рацію має уряд — ми повинні прийняти інше рішення і, можливо, скасувати цей закон. Але якщо ні — то цьому урядові не місце в урядовій ложі.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, Блок Литвина:

Нові пріоритети — це популізм для бідних і гроші для багатих. Ці тенденції перекинулися і в армію. Непоодинокими випадками стали насилля, використання солдатів, як безоплатної робочої сили на приватних роботах. В умовах економічної кризи, коли армія, здавалося б, мала забезпечувати стабільне місце роботи, з неї за власною волею тікають військовослужбовці. Лише за 9 місяців цього року добровільно пішли зі Збройних сил дві тисячі контрактників та 300 офіцерів. Чи робляться з цього висновки? Чи є перспективи, що бодай найближчим часом на армію звернуть увагу? На жаль, без істотних змін у стратегії держави — ні. Така державна стратегія мусить встановити, що фінансування Міністерства оборони має здійснюватися на не менш як 2 % від ВВП, а не 0, 88 %, як сьогодні. Це, до речі, є найнижчим показником для європейських країн.

Блок Литвина виходить із того, що соціальна незахищеність українського воїна — це фактично смертельна пробоїна в обороноздатності країни. Соціальні гарантії мають бути не лише зафіксовані у законі, їх треба виконувати. Тоді військовослужбовці зможуть думати про обороноздатність.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Наближення президентських виборів до краю загострює ситуацію і в парламенті, і в країні

Об'єднана Дунайська стратегія

Голова Верховної Ради Володимир Литвин у понеділок у рамках робочого візиту до європейських інституцій зустрівся з Президентом Європейського парламенту Єжи Бузеком **(на знімку)**.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Під час зустрічі сторони обговорили важливі питання співпраці між Україною та Євросоюзом, приділивши особливу увагу міжпарламентській складовій двосторонніх відносин.

Президент Європейського парламенту зазначив, що Євросоюз надає важливого значення поглибленню та розвитку відносин з Україною, яку Європа, за його словами, хоче бачити надійним і прогнозованим партнером. «Ми сприймаємо Україну як європейську державу», — заявив він.

Володимир Литвин також розповів Єжи Бузеку про поточну політико-економічну ситуацію в Україні, зокрема, про перебіг президентської кампанії. Президент Європейського парламенту висловив сподівання, що президентські вибори у 2010 році в Україні відбудуться вільно, прозоро і демократично. При цьому він зазначив, що сьогоднішні демократичні стандарти в Україні «помітно наблизилися до європейських». У цьому контексті Є. Бузек назвав позитивним сигналом рішення Голови Верховної Ради, який також є одним з претендентів на найвищу посаду у державі, піти у відпустку на період передвиборчої кампанії.

Голова Верховної Ради зазначив, що, незважаючи на майбутні президентські вибори, питання євроінтеграції України є темою, яка об'єднує політиків та суспільство. На думку В. Литвина, цей консолідуючий чинник потрібно поглиблювати і розвивати. «Моя особиста позиція полягає в тому, що у відносинах між Україною та Євросоюзом потрібно вийти на прийняття практичних рішень. Я розумію складність переговорів, зокрема, щодо лібералізації візового режиму для громадян України, але при досягненні певних спільних підходів їх одразу потрібно закріплювати у відповідних документах», — сказав він, додавши, що «це сприятиме консолідації українських політиків та буде позитивно сприйнято українським суспільством».

Президент Європейського парламенту прийняв запрошення Голови Верховної Ради України відвідати Україну з візитом 20—21 грудня цього року.

В інтерв'ю журналістам по завершенні зустрічі В. Литвин зазначив, що вже вдруге за нинішній рік зустрічається з Президентом Європарламенту. Його візит в Україну у грудні, сказав В. Литвин, також відбудеться вдруге. «Це свідчить про те, що діалог між Україною та Європейським Союзом, принаймні на парламентському рівні, виведено в нову якість», — наголосив він, додавши, що це особливо важливо з урахуванням набуття чинності Лісабонським договором, згідно з яким роль та значення Європарламенту істотно зростають. Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з керівником Комітету регіонального розвитку Європейського парламенту Данутою Хюбнер.

Під час зустрічі сторони заявили про важливість розвитку співпраці між Україною та Європарламентом на регіональному рівні.

За словами В. Литвина, така співпраця передбачає підвищення ролі органів місцевого самоврядування, вирівнювання розвитку регіонів, розвиток транскордонної співпраці.

Крім того, В. Литвин наголосив на важливості спільної розробки та реалізації Дунайської стратегії, оскільки це «має не тільки економічне та регіональне значення, а й політичне звучання». «Тут важлива позиція Євросоюзу», — зазначив він, нагадавши, що до розробки цієї стратегії запрошені країни—члени ЄС та країни—кандидати у члени ЄС, а також у виняткову порядку — Україна. «Це велика честь, але й великий іспит для України», — сказав В. Литвин.

Сторони також висловили готовність до поглиблення співпраці між Європарламентом та Верховною Радою України як у політичному, так і у практичному вимірі.

Прес-служба Верховної Ради України.

ФОТОФАКТ

У столичному сквері імені В'ячеслава Чорновола відбулися мітинг з нагоди 18-ї річниці референдуму за незалежність та молебень за Україну.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Акту проголошення незалежності України — 18 років

З цієї нагоди в «Українському домі» вчора відбулися урочистості. Участь у них узяли народні депутати, а також Президент Віктор Ющенко.

«Коли ми дивимося на власну історію як на історію боротьби за нашу незалежність, як на історію боротьби за нашу свободу, вона дає нам дуже правильні уроки, дуже гарні свідчення. І одним із таких свідчень є 1 грудня 1991 року. День, який показав, що може творити об'єднана нація», — сказав у своєму виступі Віктор Ющенко.

Державу треба позбавити «хабароємних» функцій

Так вважає кандидат на пост Президента Анатолій Гриценко. Про це, повідомляє прес-служба кандидата, він сказав у інтерв'ю газеті «Сільські вісті». Він переконаний: народ грабує зграя нахлібників, котрі щось перевіряють і щось дозволяють, або ж не дозволяють, якщо не заплатиш хабара.

Саме тому кандидат пропонує докорінне спрощення податкової системи та радикальне, щонайменше на 30 відсотків, скорочення кількості «контролерів». Він також має намір ліквідувати податкову міліцію, відмовитися від ПДВ та скасувати державний техогляд легкових автомобілів.

«Я вже вніс законопроект, яким техогляд у ДАІ буде скасовано. Водій відповідатиме за технічний стан свого автомобіля сам», — підкреслив кандидат у Президенти.

Регіонали попереджають про фальсифікацію результатів волевиявлення

ВИБОРИ—2010

Партія регіонів звернулася до світової демократичної спільноти із закликом підтримати наші намагання провести в Україні чесні й прозорі президентські вибори, результати яких визначатиме народ, а не суд. Відповідну заяву розповсюдила прес-служба партії.

У ній зокрема зазначається: «Парламентська коаліція та глава держави пропонують внести зміни до закону про вибори Президента, які, якщо називати речі своїми іменами, ведуть до того, що Президентом стане не та людина, за яку віддадуть свої голоси більшість громадян, а той, кого призначить суд».

Відповідно до запропонованих змін, ідеться в заяві, будь-який спостерігач на виборах може подати скаргу до суду, і суд визначатиме, чи правильно відбулися вибори на тій чи іншій дільниці. З огляду на те, в чиїй компетенції сьогодні знаходиться управління судами, не викликає сумнівів, що робиться спроба спотворити результати голосування.

Партія регіонів переконана: зміни до закону, запропоновані «помаранчевими», несуть загрозу проведенню демократичних законних виборів.

Більшість ще не визначилася з кандидатом

Кандидат у Президенти Інна Богословська вважає, що має шанс стати главою держави, бо виборці зневірилися у своїх колишніх політичних «ідолах».

«Щодня зростає кількість тих, хто не визначився зі своїм вибором», — заявила вона, повідомляє «Українська правда». За її словами, «останні реальні опитування — не ті, котрі нам «впарюють» політтехнологи, а соцдослідження в регіонах, які заслуговують на довіру, — показують, що близько 60 відсотків людей, які збираються голосувати, не визначилися з кандидатом».

«Якщо говорити про дослідження, проведені на загальнонаціональному рівні, то соціологи самі визнають, що зі 100 запропонованих анкет відповідають тільки на 35, тобто 65 осіб відповідати відмовляються. Це означає, що сьогодні жодні соціологи не можуть реально сказати, про що думають українці», — заявила Богословська. «Українці тримають велику дулю в кишені, і ці вибори можуть виявитися величезним сюрпризом для всіх», — упевнена вона.

У НОМЕР

У примусовому виконанні судових рішень досягнуто найвищого показника за останні 10 років

Станом на листопад 2009 року, у понад третині регіонів України показник завершених виконавчих проваджень досяг до 90—100 відсотків. Найвищі показники у Харківській області (завершено 104% виконавчих проваджень), Чернігівській та Рівненській областях (по 99%). Найнижчі показники зафіксовані у м. Києві — 62% та Івано-Франківській області — 73,5%.

За словами міністра юстиції Миколи Оніщука, також відзначається позитивна динаміка щодо стягнення виконавчого збору до державного бюджету України. Середній показник по Україні становить 140% від запланованих надходжень.

М. Оніщук зазначає, що на розгляді у Верховній Раді знаходиться нова редакція Закону України "Про виконавче провадження", розроблена Міністерством юстиції, який, у разі ухвалення, позитивно вплине на процес примусового виконання рішень судів.

КС знову відмінив закон через не ту дату

Учора Конституційний Суд України (КС) оприлюднив рішення, яким визнав неконституційним Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання негативним наслідкам впливу світової фінансової кризи на розвиток агропромислового комплексу» від 4 лютого 2009 року.

Як зазначається у рішенні, Верховна Рада ухвалила закон 23 грудня 2008 року. Президент його не підписав і 14 січня 2009 року повернув зі своїми пропозиціями. Верховна Рада врахувала пропозиції глави держави частково і прийняла вказаний закон в іншій редакції 4 лютого 2009 року. У зв'язку з тим, що не всі пропозиції було враховано, Президент застосував право вето і до цієї редакції закону. Повторне прийняття закону шляхом подолання вето Президента відбулося 3 березня 2009 року. За таких обставин датою прийняття закону слід вважати дату його остаточного голосування за результатами повторного розгляду, тобто день подолання вето Президента — 3 березня 2009 року. Президент підписав закон із зазначенням дати його прийняття в іншій редакції, тобто 4 лютого 2009 року, і за цією датою його було опубліковано. Відсутність під текстом закону, прийнятого за результатами повторного розгляду (долання вето), належної дати (3 березня 2009 року) порушує припис частини четвертої статті 94 Основного Закону України щодо процедури набрання законом чинності, що є підставою для його визнання неконституційним повністю.

В. Литвин: «Діалог між Україною та Європейським Союзом, принаймні на парламентському рівні, виведено в нову якість»

ГОЛОС УКРАЇНИ № 228 (4728)
СЕРЕДА, 2 ГРУДНЯ 2009

На кого не діє слово,

Сьогодні у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему:

У залі має пролунати правда

«Потреба проведення парламентських слухань викликана дуже багатьма зверненнями регіональних журналістів про тиск на них із боку місцевих органів влади, — заявила в інтерв'ю «Голосу України» голова парламентського Комітету з питань свободи слова Ганна ГЕРМАН. — Ми не ділимо місцеві органи влади на владні чи опозиційні, а чиновників — на представників влади чи опозиції, ми хочемо почути всю Україну, представників усіх регіонів і побачити, де справді в регіонах тиснуть на журналістів, та будемо вживати заходів. Де ні — будемо допомагати тим обласним радам і далі розбудовувати свободу слова в Україні. В парламенті під час слухань виступатимуть журналісти, представники регіональної преси. За підсумками слухань плануємо ухвалити документ, проект постанови зараз готуємо».

Із виступу голови Комітету з питань свободи слова та інформації Ганни Герман на сесії Верховної Ради:

«Важливість парламентських слухань зі свободи слова, особливо в регіональній пресі, зараз ніхто не може заперечити. До мене дзвонять журналісти з Одеси й криком кричать про те, що їм відключають просто світло на телебаченні, що їм забороняють працювати в тому випадку, коли вони не виконують вказівок влади.

У кулуарах парламенту до мене підходять журналісти й кажуть, що редактори взяли на себе роль цензорів, і якщо в матеріалі немає похвальби прем'єра, значить, матеріал або взагалі не йде, або туди вставляються цілі абзаци. Цілі абзаци вставляються без відома автора. Такі речі вже стали практикою в Україні.

Ми пропонуємо заслухати інформацію з усіх регіонів. Незалежно від того, хто при владі в тих регіонах, ми повинні знати, чи підтверджують журналісти тут публічно тиск на них із боку місцевих органів влади і з боку центральної влади. Ми знаємо, що на телеканали повертаються темники, вони негласні, але ми знаємо, що є чіткі розпорядження, скільки хвилин показувати прем'єра, як показувати і яку фотографію ставити в газети.

Я би дуже хотіла відділити пресу від виборів, але, на жаль, це неможливо. Тому що преса висвітлює ті процеси в суспільстві, які відбуваються, інакше преса не потрібна, і те, що преса у виборах бере участь, — це речі очевидні. І якщо ми скажемо, що цього не відбувається, ми скажемо неправду.

Тому я за те, щоб у цьому залі на парламентських слуханнях пролунала правда, і нехай цю правду скажуть самі регіональні журналісти, тут із трибуни. Не ми — політики, а самі журналісти нехай прийдуть і розкажуть, як це відбувається, які вони мають умови праці й чи мають вони сьогодні реальні можливості для свободи слова.

Політика, звичайно, тут ні при чому, але преса — це найважливіший, основний механізм політики й усіх політичних процесів, це не «верстат», на якому робляться там якісь деталі, це слово, а слово завжди було політикою.

Місцеві ЗМІ: що далі?

Печально, але скільки б ми не говорили про утвердження свободи слова в Україні, та справи не поліпшуються, а погіршуються.

Багатомісячні невиплати зарплати через те, що засновники не виконують своїх обов'язків, — у колективах ЗМІ Харківської, Рівненської та багатьох інших областей.

У Чернігові сталося небачене досі рейдерство — групка людей почала видавати газету «Деснянська правда», яка багато років випускається облдержадміністрацією, обласною радою і журналістським колективом. Справжня «Деснянська правда» теж друкується, але «Чернігівпошта» доставляє за адресами її передплатників новоявлену газету. Що — у Чернігові вже немає влади, яка б поставила все на місця? Немає прокуратури. Антимонопольного комітету?

На жаль, адрес подібного свавілля по всій Україні багато.

Ні обласні, ні районні державні адміністрації і ради у багатьох випадках не виконують покладені на них обов'язки щодо розбудови інформаційного простору, не розраховуються вчасно з редакціями за опубліковані регуляторні акти та інші матеріали про діяльність органів державної влади і місцевого самоврядування, здійснюючи таким чином прихований економічний тиск на видання.

Зате вони відразу реагують на кожен критичний виступ у пресі, радіо, телебаченні, нерідко багатотисячними судовими позовами намагаючись закрити рота журналістам. Нещодавно такі «демократи» отримали щедрий дарунок від депутатів Верховної Ради, які проголосували за те, що сума відшкодувань за моральну шкоду повинна враховувати статус критикованої особи. І це — ще один спосіб натягнути вуздечку на пресу.

Національна спілка журналістів України відразу закликала Президента заветувати цю норму закону. Ми готові звернутися й до Конституційного Суду, щоб не допустити глумління над свободою слова, не дати посадовцям різних рангів пустити журналістів і ЗМІ голими і босими по світу.

Сьогодні потрібно:

— щоб органи виконавчої влади і місцевого самоврядування за місяць до початку наступного року укладали з редакціями угоди про висвітлення їхньої діяльності і помісячно розраховувалися за опубліковані матеріали;

— щоб місцеві правоохоронні, протипожежні, санітарно-епідеміологічні й інші подібні структури теж сплачували редакціям за опубліковані матеріали. Поки що це виглядає так: керівники цих структур вимагають від редакцій безоплатної публікації матеріалів, інакше погрожують позаплановими перевірками;

— провести всеукраїнські, міжобласні та обласні семінари, тренінги працівників редакцій ЗМІ, які підлягають реформуванню, виділивши на це окремим рядком кошти з державного та місцевих бюджетів. Національна спілка журналістів разом з Держкомтелерадіо, відповідними структурами на місцях активно проводитиме це навчання.

Ми вважаємо, що уряд разом з обласними державними адміністраціями та обласними радами має визначити у кожній області одне-два поліграфічні підприємства, яким допомогти з кредитами, придбанням сучасного обладнання. Саме ці підприємства мають за допомогою Інтернету приймати з редакцій полоси, друкувати газети і передавати структурам, що їх доставлятимуть передплатникам і покупцям.

Постійно виникає проблема з передплатою і доставкою друкованих періодичних видань.

«Укрпошта» як монополіст у цій галузі намагається щороку підвищити тарифи на свої послуги. 2007 року підвищила їх на 70 відсотків, минулого року за підтримки Президента України спілка обмежила її апетити 27 відсотками. Але як минулого, так і позаминулого року ні Мінтранс, ні «Укрпошта», порушуючи закони, не відзвітувалися, які кошти вони від цього отримали і куди конкретно витратили.

Тому всі намагання поштовиків знову залізти до кишені передплатника спілка відкидатиме як незаконні.

З особливою гостротою постає питання кадрів.

В Україні існує чимало видань, в яких немає жодного працівника на творчій посаді з базовою журналістською освітою. Наш власний, та й досвід світових ЗМІ підтверджує той факт, що представники інших професій успішно інтегруються у журналістику за умови, коли потрапляють у професійне середовище, яке і формує з них журналістів.

Сьогодні 50 вищих навчальних закладів готують журналістів. Настав час детально вивчити рівень і ефективність цієї підготовки, обговорити наслідки вивчення на всеукраїнській нараді редакторів, деканів, вчених, вузів, керівників засобів масової інформації.

Але вже на нинішньому етапі вважаємо за доцільне:

— на бюджетну форму навчання з журналістських спеціальностей приймати юнаків і дівчат, які мають направлення редакцій ЗМІ і зобов'язуються відпрацювати після закінчення вузу у цих або аналогічних ЗМІ регіону не менше трьох років;

— збільшити у 3-4 рази прийом на заочну форму навчання (на бюджетній основі) за співбесідою абітурієнтів, які виявили здібності до журналістики, мають рекомендації редакцій ЗМІ та Кримської, Київської, обласних організацій НСЖУ тощо.

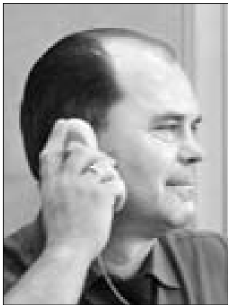
Ігор ЛУБЧЕНКО,
голова Національної спілки журналістів України.

З «Молодогвардейцем» судилися тільки керівники області. І завжди — безуспішно

Перший номер «Молодогвардейца» вийшов друком 1 листопада 2001 року — саме під парламентські вибори, на яких, нагадаю, відносну більшість голосів одержав блок «Наша Україна». З низки причин, серед яких аж ніяк не останнє місце посідали демократичні переконання колективу редакції, ми почали розміщати на своїх сторінках газети досить об'єктивні матеріали про програму й діяльність цієї політичної сили. І хоча на той час вся місцева влада була представлена висуванцями Леоніда Кучми, особливих перешкод спочатку ми не відчували. Варто думати, впливові наші опоненти просто не вірили, що ми займемо помітне місце на луганському, чисто «кучмістському» медіа-ринку.

До самої «помаранчевої» революції основною проблемою газети було потрапити в луганські кіоски колишнього «Союздруку».

Зміна влади в Києві й навіть персони «губернатора» в Луганську мало вплинули на розміщення політичних сил у колишньому «червоному» регіоні. Тут так само заправляє стара команда — і тому «Молодогвардеец», як і раніше, де-факто залишається газетою опозиційною. З усіма наслідками, що випливають звідси. Втім, у колишньому владному моноліті утворилися величезні тріщини, і ті, хто ще вчора слухняно брав під козирок, сьогодні воліє погоджувати свої вчинки передусім з фінансовою вигодою, і тільки потім — з політичною. Звідси й наша головна нинішня проблема — фінансова. Сьогодні розмістити в кіосках який завгодно тираж — не проблема. Проблема — домогтися, щоб власник кіосків не встановлював людожерських націнок на свою користь. Оскільки бізнес на Луганщині все так само перебуває в «тіні», важко роздобути в бізнесменів замовлення на рекламу. До речі, тут у влади залишається чималий важіль, яким можна давити на неугодну пресу й підгодовувати «дружні» видання. Ну, і суди — як спосіб боротьби з «неправильною» свободою слова. Не можна сказати, щоб нас засипали позовами — достовірність викладеної інформації й грамотна її подача залишають мало шансів для потенційних позивачів. Нинішнє керівництво обласної ради вже не раз намагалося «поставити на місце» нашу газету. Більше року тягнеться справа за фактом публікації в «МГ» низки статей, де докладно розписана історія з передачею в концесію досить сумнівній офшорній бізнес-структурі системи водопостачання області. Цікаво, що в цьому позові місцеві вожді зажадали того, чого не вимагали навіть за Кучми — не тільки відшкодувати моральний і всякий інший збиток, а й закрити газету...

Зазначу, за всі ці роки з «Молодогвардейцем» не судився жоден пересічний читач.

Олександр СМЕТАНКІН,
шеф-редактор газети «Молодогвардеец».

Внутрішня цензура — ворог «четвертої влади»

Якщо, скажімо, говорити про досвід нашої газети «Чорноморські новини», співзасновником якої є Одеська обласна державна адміністрація, то можу запевнити, що таке співзасновництво не позначається на редакційній політиці і ніхто з керівників облдержадміністрації (а за останні п'ять років в Одеській ОДА змінилося четверо голів і всі вони з різними політичними уподобаннями) не намагався змінити статус-кво, вплинути на роботу колективу.

У питаннях свободи слова, як на мене, визначальним є саме позиція конкретного журналіста, дотримання ним норм професійної етики та його відповідальність перед суспільством. Та, як не прикро це визнавати, останнім часом складається враження, що багато колег працює за принципом: писатиму (зніматиму) абищо, аби за це заплатили. У підсумку деякі ЗМІ перетворюються на такі собі смітники комерціалізованої (оплаченої) інформації. Але ж це не має нічого спільного зі свободою слова і з «четвертою владою», як гордо іменуємо себе.

Важливим інструментом обмеження свободи слова є внутрішня цензура, коли, боячись втратити роботу чи наразитися на судову тяганину, журналіст свідомо замовчує ті чи інші питання або обходить у них «гострі кути». Щоб цього не відбувалося, журналіст насамперед має почуватися захищеним. Але ні судова система, ні творчі та професійні спілки сьогодні цього не гарантують. (Скажімо, чи у всіх питаннях навіть НСЖУ підтримуватиме простого журналіста, якщо сьогодні спілка об'єднує і творчих працівників, і власників, і видавців?)

З прикладом юридичної незахищеності наша газета зіштовхнулася, зокрема, в рамках розгляду судового позову одного з міських голів Одещини «Про визнання інформації недостовірною, її спростування, захист честі, гідності та ділової інформації, відшкодування моральної шкоди». Не вдаючись у всі деталі цієї справи, зазначу, що мова про публікацію, в якій журналіст цитувала слова посадової особи (заступника голови тамтешньої райдержадміністрації), виголошені на прес-конференції, тобто, за законодавством, це інформація — отримана з офіційного джерела в офіційний спосіб, за яку журналіст згідно з нормами вітчизняного і міжнародного права не несе відповідальності. І все ж таки суд став на сторону позивача, частково задовольнивши його позов.

Ще один механізм тиску на засоби масової інформації криється в законодавчо неврегульованому питанні з майном колишніх компартійних видань, які, після реорганізації, нині працюють у різних юридичних статусах. І ця проблема відома «Чорноморським новинам», як і ще двом обласним газетам — «Вечерняя Одесса» та «Юг», також з власного досвіду. На щастя, у судовому порядку редакціям наразі вдалося відстояти свої права на приміщення, але саме питання все ще залишається відкритим. А суть проблеми ось у чому. У 1991 році постановою Кабінету Міністрів України № 341 редакціям газет, які входили до складу колишніх партійних видавництв, були передані на баланс службові приміщення та інше майно, які залишалися у власності держави. У згаданій постанові зазначалося, що порядок роздержавлення «буде визначений після прийняття відповідного законодавства». До сьогодні такого закону не схвалено. Не втратила чинності та не зазнала жодних змін і урядова постанова № 341. Але у січні 1999 року Кабмін, без відома та згоди колективів редакцій, на баланс яких були передані основні фонди та майно, своїм розпорядженням №14-р передав їх, як цілісний майновий комплекс державного підприємства «Видавництво «Чорномор'я», у спільну власність територіальних громад, сіл, селищ, міст Одеської області. Це розпорядження жодним чином не врегульовувало питання щодо майнових відносин між новим власником цілісного майнового комплексу та редакціями газет, які на той час, як і видавництво «Чорномор'я», були окремими самостійними суб'єктами господарювання. І ось у 2007 році до редакцій «Чорноморських новин», «Вечерней Одессы» та «Юга» з боку управління з майнових відносин Одеської обласної ради була висунута вимога: передати основні фонди з балансу редакцій на баланс нині комунального підприємства «Видавництво «Чорномор'я»...

Так, завдяки тому, що на захист редакцій виступили народні депутати Сергій Гриневецький та Ганна Герман, що Верховна Рада схвалила мораторій на відчуження від редакцій державних і комунальних ЗМІ приміщень та майна, конфлікт між нашими газетами та управлінням з майнових відносин облради було розв'язано. У судовому порядку нам також вдалося довести, що основні фонди перебувають на балансі редакцій на законних підставах. Але питання власності майна, як я уже зазначав, й досі залишається неврегульованим на законодавчому рівні, а це залишає можливість, за бажання, використовувати цей факт для нового тиску чи шантажу на кожне з видань, яке користується таким майном.

...У чому зацікавлене суспільство? У правдивій і вичерпній інформації. Відтак завдання, професійний обов'язок журналіста, незалежно від того, в якому ЗМІ він працює — комунальному чи приватному (чомусь саме останні прийнято вважати незалежними), — ту правдиву, незаангажовану інформацію донести до слухача, глядача, читача.

Іван МЕЛЬНИК,
редактор одеської обласної громадсько-політичної газети «Чорноморські новини», заслужений журналіст України.

Проблема — домогтися, щоб власник кіосків не встановлював людожерських націнок на свою користь

на того не діє і палиця (Сократ)

«Про стан свободи слова в регіональних засобах масової інформації»

Душить «Укрпошта»

«Наша газета» — це комунальне підприємство обласної ради. Оскільки видавець не може повною мірою забезпечити достатнє фінансування своєї газети, він не втручається у внутрішню політику нашого колективу й дає нам можливість самим виробляти способи впливу на активність передплати. Хочу сказати, що питання, котрі виносять на обговорення читачів, — це те, що справді хвилює людей. Скажімо, ставлення до російської мови тощо. Для того, щоб офіційна інформація не переважала на сторінках нашої газети, ми розширили площу видання із 44 до 60 шпальт на тиждень.

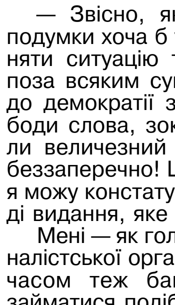
Мушу сказати, що за рік роботи редактором «Нашої газети» я жодного разу не радився й не погоджував із керівництвом облради ті критичні, резонансні матеріали, які або були підготовлені нашими журналістами, або надіслані з районів і міст області. Наприклад, ми опублікували серію матеріалів про порушення законодавства під час роздачі землі, зачепивши зацікавленість у цьому окремих керівників органів місцевого самоврядування. Підготували серію резонансних публікацій з роботи підрозділів ДАІ. Вони, щоправда, спробували нам загрожувати, але, оскільки справедливість все-таки була на нашому боці, у своїх намірах охолонули.

Кажучи про свободу слова, хочу звернути увагу на такий важливий аспект. Ще в грудні 2000 року вийшов указ Президента України про додаткові заходи з подолання перешкод у діяльності засобів масової інформації й подальше утвердження свободи слова в Україні. Зокрема, у ньому йдеться про необхідність без нагадування реагувати на критичні виступи ЗМІ. За ці дев'ять років змінювалися Президенти й уряди, які багато говорили про свободу слова у країні, але так і не допомогли ЗМІ в тім, щоб їхня критика стала дієвою зброєю в боротьбі з негативними явищами в нашому житті. Органи місцевої влади як не реагували на наші виступи, так і не реагують. У цьому сенсі гласність, свобода висловлювань, думок, позицій через пресу відносять до розряду піару. Сьогодні стало дуже модним зовсім не реагувати на критику ЗМІ, начебто публікації і не було. У цьому плані свобода слова в нашій області зневажається.

Але є ще одна дуже важлива проблема, котра, здавалося б, прямо до свободи слова ніби й не відноситься, але водночас дуже сильно на неї впливає. Мова піде про стосунки з «Укрпоштою». Як відомо, з першого січня тарифи на розповсюдження вітчизняних періодичних друкованих видань по передплаті збільшаться в середньому на 28 відсотків. Останніми роками видавнича вартість «Нашої газети» зросла в 2,2 разу. **За передплату, оформлення й доставку газети ми маємо сплатити «Укрпошті» великі відсотки, після чого в нас залишаються копійки. Як у таких умовах розширювати коло гласності, збільшуючи тираж видання?** Система розповсюдження преси в Луганську унікальна. Із самого початку вона була віддана у приватні руки. Ці підприємства зовсім не несуть відповідальності за вчасну доставку і продаж преси в кіосках, натомість грошей за свої послуги вимагають багато. І списання газет іде за рахунок редакції. Я вважаю, що структура розповсюдження, яка перебуває у приватних руках, — це великий політичний вплив. Цим важелем добре рухати під час президентських і парламентських виборів. Ось вона — свобода слова.

Микола СЕВЕРИН,
головний редактор луганської обласної газети «Наша газета».

Як прокурор редактора «на місце» ставив

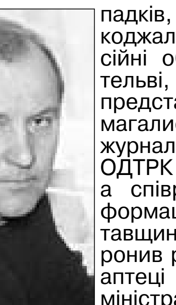
— Звісно, якщо повернутися подумки хоча б у 2004 рік і порівняти ситуацію тоді й тепер, то, поза всяким сумнівом, на шляху до демократії загалом і до свободи слова, зокрема, ми зробили величезний крок уперед. Це беззаперечно! Ці позитивні зміни я можу констатувати й на прикладі видання, яке очолюю. Однак...

Мені — як голові обласної журналістської організації — останнім часом теж багато доводиться займатися подібними питаннями. Ось лише деякі приклади.

Так, кілька місяців тому звернувся до нас знаний в області журналіст, шанована в Котельві людина — Петро Ляш, який упродовж... 22 років беззмінно очолює колектив місцевої районної газети «Народна трибуна». Всякого траплялося на його редакторському віку, але такого навіть бувалий у бувальцях журналіст не пригадує. З'ясовується, місцевий прокурор дав «наряд» своїм підлеглим опублікувати в газеті роз'яснення до одного із законів... При цьому виконавець просто переписав сам закон, де лише замість підпису Президента поставив... своє прізвище. А коли редактор спробував пояснити, що в такому вигляді «інформація» не може бути опублікована, отут і почалося... Ну, я вас, мовляв, навчу, затявся прокурор та влаштував редактору й усьому колективу «веселе життя», надсилаючи перевірку за перевіркою і навіть спонукаючи до цього інші служби — від ДАІ до пожежників...

Лист редактора ми опублікували й у своїй газеті, і зверталися від імені обласної організації НСЖУ до обласної влади, прокурора області, голови Національної спілки журналістів України, щоби поставити прокурора «на місце».

А загалом за останні кілька місяців на Полтавщині зафіксовано одразу кілька випадків, коли журналістам перешкоджали виконувати свої професійні обов'язки. В тій самій Котельві, у Лохвиці, Нових Санжарах представники місцевої влади намагалися втручатися в діяльність журналістів. У Полтаві оператора ОДТРК «Лтава» побив перехожий, а співробітнику комунальної інформаційної агенції «Новини Полтавщини» Сергію Шкоденку заборонив робити фотозйомку черги в аптеці представник... облдержадміністрації! Більше того, чиновник погрожував журналісту, намагався пошкодити фотокамеру, а відзняті кадри вимагав знищити.

У Лохвиці голова районної ради навіть погрожував розправитися із журналістом місцевої газети, який «посмів» підготувати щодо нього критичний матеріал. У Нових Санжарах селищний голова привселюдно образив журналіста-ветерана, який хотів взяти інтерв'ю у столичного артиста...

Ще гірше, коли місцева влада «сама в собі» розібратися не може, а заручником стає районна газета чи районне радіо. Як, до речі, свого часу трапилося в Нових Санжарах, де «війна» між радою і адміністрацією призвела до того, що газета з красномовною назвою «Злагода» стала предметом розбрату, і зрештою райрада відмовилася її фінансувати, а натомість зареєструвала «власну» газету... І «власне» радіо!

Про всі ці випадки утисків ЗМІ ми інформуємо органи влади, прокуратуру, міліцію, та у відповідь зазвичай отримуємо відписки. Вочевидь, що дуже велике бажання знову накинути зашморг на свободу слова, якто й на свободи загалом.

Григорій ГРИНЬ,
головний редактор газети «Зоря Полтавщини», голова обласної організації НСЖУ.

«Не відчуваємо правової захищеності»

— Пригадую, як під час однієї зі студентських практик «битий» газетяр у часи горезвісного соцреалізму зронив перефразоване: «Слово — не горобець, впіймають — вилетиш». Отакою тоді була формула, радше, самоцензури, аніж цензури, котра обмежувала свободу слова. Та чи позбавлені цієї болячки в наші дні ми, районні журналісти, котрі, як відомо, своїм словом і виданнями стоїмо якнайближче до читача, слухача, глядача? У повній мірі — ні. Передусім тому, що не відчуваємо належної правової захищеності в обстоюванні справедливості.

Проблемні й болючі питання нашого краю, як от — ефективне й законне використання бюджетних коштів на ліквідацію наслідків минулорічної повені, ситуація з відселенням півтора десятка сімей із промислово забрудненого масиву, поглядумка депутатських комісій і фракцій районної ради на бюджетні, земельні чи інші питання, непрості перші кроки безкоштовної видачі державних земельних актів, висвітлюємо шляхом надання слова-голосу як владним і господарським структурам, так і читачам, зокрема представникам громадських організацій і політичних партій (останні досить активні в цю пору). Одне слово, категоричної ситуації «гол в одні ворота» не створюємо.

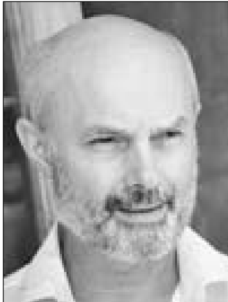
Важливим для місцевих комунальних видань є закріплення за ними на пільгових умовах нині займаних приміщень і майна та соціальні гарантії журналістам, зокрема, тим, які пропрацювали 15—20 років, щоб мали пенсійне право за методикою обчислення держслужбовців. Кабміну, як і Верховній Раді, варто, нарешті, не відкладати (бо це триває уже кілька років!) розгляд проекту закону «Про реформування державних і комунальних ЗМІ» з висновком громадської експертизи НСЖУ. Цей закон має захищати інтереси державних і комунальних ЗМІ (останніх в Україні понад 700) у частині збереження за ними приміщень і майна, котре, як правило, придбане редакційними колективами за зароблені ними кошти. Таким чином, свобода слова, окрім політичного й морального аспектів, потребує ще й економічної підтримки.

Іван ГРИДЖУК,
редактор газети «Народна Воля» (м. Надвірна), член секретаріату і правління Івано-Франківської обласної організації НСЖУ, член правління Всеукраїнської асоціації комунальних ЗМІ.

Собака в наморднику завжди гавкає задом

Слова ці належать німецькому поетові Генріху Гейне. Якщо поет мав на увазі свободу слова, то висловився більш ніж образно й переконливо

Свободу слова в ЗМІ, в тому числі й у регіональних, можна класифікувати, як відповідь на запитання: чи мається на увазі можливість журналіста говорити й писати все, що він думає, або все, що йому заманеться?

Це просте, на перший погляд, запитання, насправді простої відповіді не містить. Бо залежно від відповіді й стає зрозуміло — чи є ЗМІ «собакою в наморднику, який завжди гавкає задом» або «собакою, який кидається на всіх, а кусає — тільки слабких».

Для журналістів «Одесской жизни» свобода слова — означає свободу говорити, що думають журналісти й про що думають читачі. Пощастило газеті в тому, що її засновником є вдумливий, не по роках мудрий і розважливий журналіст Геннадій Чабанов. Але і йому, і нам постійно доводиться «з'ясовувати стосунки» із чиновниками.

Узагалі чиновники, й, думаю, не тільки в Одесі, у відносинах із пресою трактують закони лише у своїх інтересах. Якщо в Законі «Про звернення громадян» сказано, що вони зобов'язані дати відповідь заявникові на письмове звернення протягом п'ятнадцяти або тридцяти днів, то чиновники вимагають лист від редакції, а у встановлений строк дадуть вам відписку. Хоча уточнити якийсь факт або цифру потрібно терміново, «у номер».

Не раз подібні відповіді ми одержували з управління житлово-комунального господарства Одеси. А в управлінні транспортного комплексу й зв'язку міської ради із приходом нового начальника взагалі без санкції керівника чиновники розмовляти не хочуть.

«Одесская жизнь» — досить молоде, але відоме в місті видання. Про те, що одесити прийняли газету, свідчить факт постійного зростання її накладу. Але все-таки вряди-годи почуєш від чиновника насторожене запитання: «А ви чиє видання? Хто за вами стоїть?»

Стосовно цього нашим колегам із газет міської або обласної ради, на мій погляд, працюється значно легше. Одна лише приналежність журналіста до комунального ЗМІ відкриває йому двері чиновницьких кабінетів і доступ до інформації, часто закритої для решти преси.

Ну й потім: якщо на гострий виступ ЗМІ не треба відповіді про вжиті заходи — хіба це не зневаження основних принципів свободи слова?

Іноді, втім, і нам читачі дорікають щодо «утиску» свободи слова. Телефонує одного разу до редакції одесит і починає вичитувати:

— Ви знаєте, що Одеса на 70 відсотків «біло-блакитна»? Тож чому у вашій газеті йде реклама «помаранчевих»?

Пояснюю читачеві положення закону про вибори, право політичних партій на розміщення реклами в друкованих ЗМІ й запитую:

— А ви зверталися до обласного штабу Партії регіонів із запитанням, чому вони не розміщують своєї політичної реклами в газеті «Одесская жизнь»?

— Телефонував, — відповідає. — Вони мовчать...

— От вам і відповідь, шановний. Редакція в цьому випадку нікого не утискує.

Чи загрожує щось свободі слова в ЗМІ? Зважаючи на злиденне становище більшості засобів масової інформації, така небезпека підстерігає газетярів від рекламодавців. Одержала, скажімо, газета «довгограючу» рекламу й начебто уклала негласний договір: коли добрі люди по-доброму поставилися до нас, чому б не відповісти їм подякою — «не помічати витівок» рекламодавців.

Потенційна загроза свободі слова, хоч як це парадоксально, на перший погляд, походить від самих ЗМІ. Що я маю на увазі? Насамперед відсутність у журналістів належного професіоналізму. Допустила, скажімо, газета помилку через те, що журналіст недбало підготував матеріал, не перевіривши факти, не надав слово протилежній стороні. У відповідь — судовий позов від скривдженої особи. Часто замість того, щоб просто вибачитися, газета починає кричати зі своїх сторінок про затискування свободи слова. Не кричати треба, а розібратися, вибачатися перед тим, кого скривдили.

Павло АКСЬОНОВ, редактор газети «Одесская жизнь».

Потрібен мораторій на зміну юридичного статусу ЗМІ

Газета «Коломийський вісник» ще недавно була комунальним ЗМІ, а нині є приватним виданням. Що змусило редакцію змінити свій статус?

Попереднє скликання органу місцевого самоврядування під банківський кредит несподівано віддало у заставу приміщення редакції, яке та відповідно до чинного законодавства безстроково орендує у міської громади. Мета була очевидна — у такий спосіб відчужити престижну будівлю, в якій розміщена редакція. Півтора року наш колектив з цього приводу судився зі своїм співзасновником, аж поки після чергових виборів не прийшла «свіжа» команда депутатів. Почалося нове налагодження робочих стосунків, нової співпраці. Спочатку все було начебто нормально. Та лише доти, поки газета не стала на бік територіальної громади, а не влади, щодо майнових і земельних питань. Реакція міської ради не забарилася. У січні цього року депутати в односторонньому порядку ухвалили рішення про вихід міськради зі складу співзасновників. Виживайте, мовляв, як хочете.

Чому так квапилася зі своїм рішенням коломийська влада, нехтуючи своїм конституційним обов'язком державної підтримки засобів масової інформації? Відповідь проста. Вільної нерухомості в місті майже не залишилося, все приватизували й «прихватизували». Редакція ж міститься в двоповерховому особняку. Ласий шматочок, чом не взяти.

Під час тримісячного розлучення з владою ми змушені були якось відреагувати на її колишні закиди, що вона не може нас більше «годувати», що газета для неї — великий фінансовий тягар. Проаналізувавши офіційні відомості управління преси та інформації Івано-Франківської ОДА за останні десять років, ми підрахували, що протягом цього часу редакція на підготовку і випуск газети витратила один мільйон 350 тис. грн. власних надходжень.

У той час, як сума всієї дотації з міського бюджету за цей період становить 453 тис. грн. Водночас податків до різних бюджетів ми сплатили на суму 444 тис. грн. От і рахуйте, хто кого годує!

Про яку свободу слова можна говорити, коли про економічну самодостатність — визначальну для преси — доводиться лише мріяти. І що далі від Києва, то складніша ситуація. Фінансового тиску зазнають усі ЗМІ більшою чи меншою мірою. Якщо серед засновників є держадміністрації, то хоча б можна за захистом волати до президентської вертикалі. А на місцеве самоврядування, так виглядає, ніхто не має важелів впливу. Ось нещодавно закрила свою газету Яремчанська міська рада. Як пояснили газетярам, через відсутність необхідних коштів.

Спілкуючись із колегами (і не тільки західного регіону), знаючи, що проблема набирає всеукраїнського масштабу, вважаю, слід нагально внести доповнення до ухвалених Верховною Радою документів і запровадити мораторій на зміну будь-якого юридичного статусу мас-медіа, допоки законодавець остаточно не визначиться з роздержавленням ЗМІ.

Василь ДЕМ'ЯНІВ,
головний редактор газети «Коломийський вісник».

Вважаю, що гонитва за дешевою чи не щотижневою сенсацією (нерідко натягнутою) не свідчить про свободу слова в місцевих виданнях

В Україні протягом двох останніх років на рівні виконавчої влади відпрацьовано систему протидії поширенню ВІЛ/СНІД, поінформував заступник міністра охорони здоров'я України Валерій Бідний *(Укрінформ)*

Міністр закордонних справ України Петро ПОРОШЕНКО вчора взяв участь у 17-му засіданні Ради міністрів ОБСЄ, яке проходило в Афінах *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ОДЕСА

Знайдено полотно Тиціана

У запасниках Одеського музею західного й східного мистецтва виявлено картину, що може належати пензлю великого художника епохи Відродження Вечелліо Тиціана. Цю сенсаційну новину повідомив директор музею Володимир Островський. За його словами, нещодавно він одержав висновок експертів-реставраторів з російського Ермітажу про відповідність знайденого полотна часу, в якому жив і творив Тиціан. Вік картини й склад фарб цілком ідентичний епосі Відродження. Після проведення міжнародної експертизи можна буде говорити, що знахідка належить пензлеві італійського майстра.

Назву картини і її місцезнаходження музейники зберігають у таємниці, побоюючись повторення історії з полотном Караваджо «Поцілунок Іуди, або взяття Христа під варту». Цю картину викрали з одеського музею рік тому, і досі її не знайдено.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Люди з обмеженими можливостями покажуть таланти

Завтра, у Міжнародний день інвалідів, головною подією на Прикарпатті стане обласний фестиваль творчості «Горицвіт». 40 молодих обдарованих людей із функціональними обмеженнями з усіх районів і міст краю представлять свої творчі роботи на виставці образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва та виступлять у концерті. Мета фестивалю — сприяти самореалізації та інтелектуальному і творчому розвиткові талановитих особистостей з-поміж цієї категорії молодих людей. Своєрідними заохоченнями для них стануть нагороди та пам'ятні подарунки, якими організатор фестивалю — обласний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді — відзначить усіх учасників.

Дарина НАЗАРЧУК.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Комунальний апокаліпсис

Районний центр Берислав переживає комунальний апокаліпсис: тут не працюють водопровід і каналізація, а нечистоти течуть по вулицях. Усі три міські каналізаційно-насосні станції не працюють: техніка вийшла з ладу, бракує персоналу. На місцевому водоканалі залишився один співробітник, що виконує всі обов'язки — від директора до слюсаря й охоронця.

Сім років тому екологи попереджали: коли не провести ремонт очисних споруд міста, настане повний параліч всієї системи ЖКГ. Так і сталося. Вода в райцентрі непридатна для пиття, бо за своїми якостями вона нижче стандартів навіть технічної. Інженерні водопровідні й каналізаційні мережі в місті зруйновані. А виділені з обласного природоохоронного фонду 279 тисяч для ремонту каналізаційно-насосних станцій не можуть докорінно змінити екологічну ситуацію. Берислав розташований у пониззі Дніпра, і всі нечистоти райцентру потрапляють у річку, призводячи до загибелі риби.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Розрахунки пенсійного добробуту: в кого вийде більше

Уряд прийняв рішення про збереження доплат до пенсійних виплат в розмірі 28,40 грн. За словами міністра праці та соціальної політики України Людмили Денісової, ухвалений Верховною Радою закон про підвищення соціальних стандартів насправді призвів би до того, що більшість пенсіонерів отримали б меншу пенсію, ніж до цього часу, адже парламент не врахував, що уряд щоквартально протягом 2009 року підвищував розмір пенсій.

— Ми їм (депутатам. — **Авт.**) казали, що це не той закон, який можна приймати, і він не поліпшить добробут наших громадян, а навпаки. І тому уряд прийняв рішення зберегти ті доплати, які здійснював станом на 1 жовтня 2009 року, — підкреслила Людмила Денісова.

Дивно, адже йшлося про те, що у Кабміну немає грошей на виконання цього закону. Саме про це казала Прем'єр-міністр на засіданні уряду 11 листопада. А закон парламент ухвалив 6 листопада. А 26-го концепція змінилася. І урядовці вже кажуть про погіршення стану більшості пенсіонерів від впровадження нових соціальних стандартів.

Пояснення соціального міністра такі: Верховна Рада збільшила прожитковий мінімум до 573 грн., але водночас скасувала доплати до пенсій у розмірі 28,40 грн., запроваджені урядом, з урахуванням яких мінімальна пенсійна виплата становила 572 грн. 40 коп.

«Тобто прожитковий мінімум поглинає цю доплату уряду, — підкреслила Людмила Денісова і додала, — що в цьому разі мінімальні пенсійні виплати збільшувалися б лише на 60 копійок». Але, за її словами, уряд прийняв рішення зберегти доплати у розмірі 28,40 грн. до пенсій, які розраховуватимуться з врахуванням нового прожиткового мінімуму.

«Тобто пенсіонери отримували мінімальну пенсію в розмірі 572,4 грн. в жовтні. Така ж буде і в листопаді. Ми тепер пенсіонерам доплатимо у зв'язку з новим законом, який подав Президент і ухвалив парламент, 60 копійок за листопад і доплатимо 28,40 додатково до цього. Тобто пенсіонер отримає не 573 грн. мінімальної пенсії, а 601 грн.», — наголосила урядовець.

У свою чергу в. о. міністра фінансів Ігор Уманський, який ще два тижні тому теж казав про неможливість виконання закону про соцстандарти через відсутність грошей, тепер змінив акценти у цьому питанні:

— Якщо б ми виконали суть і текст закону, нам довелося б більшій половині людей нараховувати і видавати на руки пенсії менше, ніж було в жовтні. Це неможливо за Конституцією, бо це було б зменшення соціальних стандартів. Саме тому ми зараз прийняли рішення щодо збереження формули і доплати у розмірі 28,40 до того рівня, який було прийнято Верховною Радою.

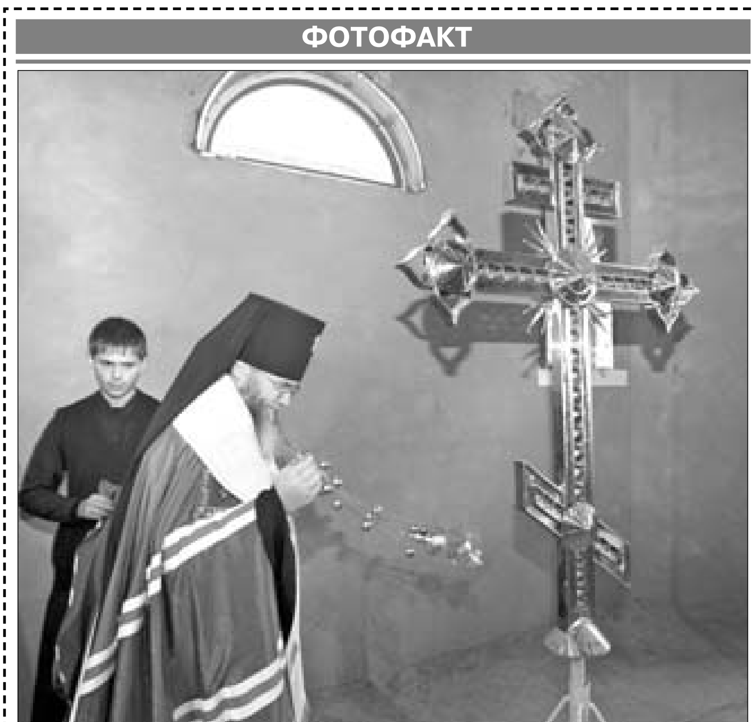
Експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гаврилечко дивується такій зміні настрою Кабміну.

— Соціальні стандарти, встановлені на законодавчому рівні, — обов'язкові для виплат. А от доплати до пенсій — це добра воля Кабміну. Вочевидь за минулі два тижні уряд знайшов гроші на виплату нових стандартів, та й ще і надбавок до пенсій. Хоча досі не чути заяви Кабінету Міністрів про виконання закону про підвищення соцстандартів, — зазначає експерт. — Можливо, ці кошти візьмуть з грошей, які були призначені для розрахунку із Газпромом за штрафними санкціями, чи з кредиту МВФ. Не виключено, що на ці цілі планували пустити частину «грипозного» мільярду.

За словами Юрія Гаврилечка, піднімати соцстандарти під час кризи не варто, бо їх неможливо буде виплатити. За прогнозами Держкомстату, середня реальна зарплата по країні у жовтні зменшилась більш як на 10 відсотків порівняно з жовтнем минулого року. Кількість підприємств, які працюють із збитками, збільшилась. Отож навряд чи слід очікувати істотні надходження до Пенсійного фонду. А підвищити пенсії можливо буде лише за рахунок емісії чи залучення кредитів. Така стратегія призведе до інфляції.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

Архієпископ Мукачівський і Ужгородський Феодор освятив хрест, що буде встановлений на куполі церкви на території Ужгородського СІЗО.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Валютні кредити — поза законом?

Учора в столиці представники ВГО «Наш захист» взяли в облогу центральні офіси чотирьох комерційних банків. «Пересувний» пікет організували також біля будинків НБУ, Кабміну і Верховної Ради України. Захисники прав ошуканих вкладників та позичальників вимагали оголосити валютні кредити поза законом.

— За пособництва влади і НБУ країна фактично потрапила в валютне рабство, — каже голова правління ВГО «Наш захист» Сергій Григорян. — Тим часом в жодному законі України немає прямої вказівки на те, що комерційні банки мають право видавати кредити в іноземній валюті. Та попри це більш як половина усіх кредитів видана не у гривнях.

Доки в НБУ виношують ідею дозволити позичальникам-фізособам хоча б відсотки по валютних кредитах сплачувати у гривнях, учасники акції пропонують комерційним фінустановам добровільно перевести всі кредити в нацвалюту. Причому за курсом, встановленим на момент укладення угод з позичальниками. Фінансисти, в свою чергу, нагадують про зворотний бік медалі.

— Є одвічний принцип банківської діяльності — валюта залучених коштів має відповідати валюті розміщених, адже банк — це фінансовий посередник, — каже генеральний директор Українського кредитно-банківського союзу Галина Оліфер. — Якщо перераховувати у гривнях валютні кредити, то те саме доведеться зробити і з депозитами. Упевнена, що така перспектива не влаштує «валютних» вкладників, спричинить нову хвилю недовіри до фінустанов з боку клієнтів та відплив коштів із банківської системи. А якщо депозити не чіпатимуть, то банкам доведеться шукати інших джерел відновлення цього балансу — в особі НБУ, чиї валютні резерви і без того з початку року зменшилися на 30 відсотків.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

1,5 мільйона гривень заплачено — токсичні відходи не знешкоджено

Незважаючи на виділення державою 1,5 млн. грн. на знешкодження 280 тонн токсичних відходів, роботу не виконано. Як стверджують слідчі кіровоградської прокуратури, відходи гальванічного виробництва, які зберігались на території ДП «Світловодський завод «Калькулятор», ніхто не знешкоджував. А гроші за невиконані роботи ТОВ «Чорнобильелектро» одержало за підробленими документами.

Досудове слідство у справі, порушеній у квітні цього року стосовно директора ТОВ за фактами вчинення службового підроблення та зловживання своїм службовим становищем, завершено. «Токсичною» справою займатиметься суд.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Фото Миколи РЯБЧЕНКА (УНІАН).

Меткомбінат отруїв річку нафтопродуктами

У Маріуполі локалізували вилив нафтопродуктів до річки Кальміус. Винуватцем екологічної аварії став меткомбінат «Азовсталь». За даними прес-служби підприємства, під час перекачування мазуту в мартенівському цеху до ливневого зливу потрапили 200—250 кілограмів мазуту, які потім опинилися в річці. Для локалізації розливу підприємство встановило огорожу. В свою чергу, прес-служба Державної екологічної інспекції охорони Азовського моря заявила про неефективність виставленої огорожі, а також про те, що з річки в напрямку до моря рухалися масні плями. Роботи зі збирання палива проводилися із застосуванням спеціальної техніки та абсорбуючих біоматеріалів. Фахівці лабораторії захисту повітряного і водного басейну комбінату взяли проби води для проведення лабораторних досліджень. Спеціально створена комісія з'ясовує обставини і причини інциденту.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

На знімку: на березі річки Кальміус намагаються зібрати мазут, що потрапив у водойму через зливальний стік з мартенівського цеху «Азовсталі».

Коли не провести ремонт очисних споруд міста, настане повний параліч усієї системи

Наші авіакомпанії можуть літати до Європи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, потрапили в немилість ЄС наші авіакомпанії кілька років тому, відколи з метою посилення безпеки повітряного руху й почав складатися «чорний список» авіаперевізників. Тим, хто туди потрапив, заборонено виконувати польоти до аеропортів країн-членів ЄС, а також виконувати транзитні польоти через суверенний повітряний простір ЄС.

«Відбілити» імідж українських авіаперевізників намагалася Державіаадміністрація. Протягом останніх двох років її спеціалісти постійно брали участь у засіданнях Комітету з безпеки польотів Єврокомісії. Паралельно європейські інспектори з наземних інспектувань безпеки повітряних суден здійснили близько 800 ретельних комплексних перевірок літаків вітчизняних авіаперевізників. Окрім цього, було проінспектовано 24 типи повітряних суден, які експлуатуються 40 авіакомпаніями країни. А загалом спеціалісти Державіаадміністрації запевняють: виведення наших авіакомпаній із «чорного списку» було їхнім пріоритетним завданням. І, мовляв, його вони виконали.

І наостанок, у своєму листі до Державної авіаційної адміністрації Єврокомісія відзначила: комплекс заходів із покращення польотів та усунення зауважень, здійснений українською авіаційною владою у 2009 році, був досить ефективним, та порадила й надалі докладати зусиль для вдосконалення контролю за безпекою польотів.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора в Києві біля меморіалу «Червона стрічка» відбулася акція «SOS! Врятуй Україну від СНІДу!».

Метробудівці, яким заборгували зарплату за десять місяців, не вийшли на роботу

Працівники ТОВ «Донецькшахтометробуд» відмовилися виходити на роботу з першого грудня через невиплату зарплати. Про це повідомив голова первинної профспілкової організації підприємства Василь Антюшеня. Під землею припинено відкачування води і підтримання в робочому стані вже споруджених виробок. Робітники кажуть, що не мають грошей навіть на проїзд. Раніше колектив двічі виходив на пікетування будівлі обласної адміністрації, намагаючись привернути увагу до своїх проблем. Заборгованість у зарплаті тут становить майже дев'ять мільйонів гривень. Бюджетних грошей на донецьке метро в 2009 році не виділено ані копійки. Єдине, що вдалося отримати людям, — місячний фонд оплати праці за рахунок коштів, виділених міськвиконкомом після першої акції протесту.

«Ситуація не просто критична, — вона на межі катастрофи, — розповів профспілковий лідер. — Люди не отримують навіть урізану заробітну плату. Половина кваліфікованих працівників або звільнилася, або була скорочена. Трудящим немає за що утримувати сім'ї, вони не мають грошей не лише на проїзд на роботу і назад, а й навіть на харчування. Ми надіслали десятки звернень до різних інстанцій, у тому числі й на адресу керівників держави, але нас так і не почули».

За словами В. Антюшені, лише для утримання в безпечному стані донецького метробуду цього року потрібні 30 мільйонів гривень. Після припинення будівництва покинуті виробки становлять небезпеку для розташованих поблизу на поверхні житлових будинків, промислових, транспортних споруд і комунікацій. У колективі кажуть, що Донецьку загрожує техногенна катастрофа.

Ліна КУЩ.

Завтра приїде новий посол

Прибуття в Київ новопризначеного посла США Джона Теффта очікується другого грудня. **Як повідомляє прес-служба американського посольства,** минулого тижня в держдепартаменті він приведений до присяги на своїй новій посаді й тепер його приїзд очікується на друге грудня. Нагадаємо, раніше сенат затвердив Джона Теффта послом США в Україні. Теффт — кар'єрний дипломат. В останні роки він був послом у Грузії. До цього працював заступником помічника держсекретаря з європейських і євроазіатських справ і відповідав за відносини з Росією, Україною, Білоруссю й Молдовою. Він також очолював американську амбасаду в Литві, обіймав посаду заступника посла й виконував обов'язки тимчасового повіреного у справах США в Росії.

США допоможуть ліквідувати ракетні комплекси

Тимчасово виконувач обов'язків міністра оборони України Валерій Іващенко й тимчасовий повірений у справах посольства США в Україні Джеймс Петтіт підписали меморандум про допомогу в ліквідації й демілітаризації оперативно-тактичних ракетних комплексів «Скад», а також обладнання, матеріалів і компонентів ракетного палива, що входять до їхнього складу. Нині у наших Збройних Силах залишилася одна ракетна бригада, на озброєнні якої є «Скади». Як вважають військові експерти, цей комплекс застарів, його ресурс вичерпано, і проводити подальшу модернізацію не має сенсу. Водночас після ліквідації цієї зброї в Україні взагалі не залишиться ракетних комплексів такого класу, оскільки роботи зі створення власного сучасного комплексу «Сапсан» через недостатнє фінансування затягуються.

Напали на українських моряків

У неділю в порту Лагос у Нігерії пірати вчинили напад на балкер «Сілвретта». Дев'ятеро моряків одержали серйозні поранення, **повідомляє УНІАН.**

За даними видання «Морський бюлетень», екіпаж судна складається з 23 росіян і українців. Пірати пограбували судно і побили членів екіпажу.

«У результаті дев'ять членів екіпажу одержали серйозні поранення. Був спустошений сейф капітана, особисті речі і цінності членів екіпажу вкрадені. Будь-які засоби зв'язку на навігаційному містку знищені. О 24.00 пірати, наказавши не вживати ніяких заходів, залишили заручників на містку і зникли на човні у невідомому напрямі», йдеться у повідомленні. Як зазначив редактор «Морського бюлетеня» Михайло Войтенко, «Сілвретта» ходить під прапором Швейцарії.

Зіткнулися судна. Постраждалих нема

Під час проходження Дарданелл у Мармуровому морі зіштовхнулися українське суховантажне судно «Сергій Смирнов» і турецьке суховантажне судно «Хізир Софуоглу». Український теплохід прямував з Туреччини до України, турецький зі своєї країни йшов до Болгарії. Унаслідок зіткнення обидва судна отримали пошкодження, стався витік палива. Однак, як повідомили «Голосу України» у прес-службі Міністерства закордонних справ, версія про жертви і потерпілі не підтвердилася, і судно після усунення неполадок продовжує свій маршрут. Нагадаємо, раніше «Морський бюлетень» повідомив, що 30 листопада сталося зіткнення двох суховантажних суден, є потерпілі.

ФОТОФАКТ

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

До 80-річчя Харківського академічного театру музичної комедії тут розгорнуто виставку «Подорож у театральному просторі».

Знехтуваний співмешканець підпалив будинок, в якому перебували діти

У селі Яструбинове Вознесенського району Миколаївської області колишній співмешканець підпалив будинок, в якому перебувало двоє маленьких дітей. За словами їхньої бабусі, їй зателефонувала десятилітня переляканa внучка й сказала, що мами немає вдома, а будинок загорівся. Як повідомляє центр пропаганди ГУ МНС в області, на місце пожежі відразу виїхала група рятувальників. Незважаючи на те, що 20 квадратних метрів уже вигоріло, будинок вдалося врятувати. Діти не постраждали. Палій зник з місця злочину, його розшукує міліція.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Жертвою педофіла стала семирічна дівчинка

Зухвалим злочином назвав начальник управління МВС України у Рівненській області Ярослав Голомша те, що сталося біля села Лев'ятин Радивилівського району. Тут у притоці річки Слонівка знайшли мертвою другокласницю Вікторію. Як з'ясувалося у ході розслідування, дитина стала жертвою 22-річного педофіла, за яким значиться дві судимості — за побиття міліціонера та хуліганство. Проти підозрюваного порушили кримінальну справу за фактом навмисного вбивства. Він уже написав явку з каяттям. Слідчим повідомив, що задушив дівчинку, оскільки Вікторія після того, як він її перестрів і почав домагатися, дуже кричала.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

ЗАПОРІЖЖЯ

Обласним центром прокотилася серія вбивств

Цього тижня містом прокотилася серія вбивств. Половина трагедій розігралася на побутовому грунті. В одному випадку п'яний син убив ножем батька, в другому — одурілий від горілки дядько кинувся з сокирою на племінника, який дивом вижив у лікарні. Зловмисників затримано.

А ось на вулиці Трегубова знайшли труп 47-річного непрацюючого жителя цієї вулиці з вогнепальним дробовим пораненням грудної клітки. Міліція шукає осіб, причетних до злочину. Викликає запитання й убивство 49-річного начальника зміни — оперативного чергового відомчої воєнізованої охорони цеху № 48 ВАТ «Запоріжсталь». Сталося воно о шостій годині ранку, коли чоловік ішов на зупинку громадського транспорту. Вбивця спочатку розстріляв у нього обойму травматичного пістолета, а потім почав бити ножем. Від заподіяних ран потерпілий помер у лікарні. Правоохоронці поки що не коментують злочин, та в народі гомонять, що це може бути відголоссям події тижневої давності, коли по «Запоріжсталі» прокотився міліцейський рейд і було затримано мало не півсотні розкрадачів.

Не пощастило і 47-річному власникові магазину елітних годинників та подарунків «Валенсія», котрого доставили в міську лікарню з вогнепальним пораненням черевної порожнини. Він не вижив, але міліціонери затримали підозрюваного в скоєнні злочину. Ним виявився сторож дач.

Микола МАНЬКО.

ЛУГАНСЬК

Фонд визнано одним з кращих

Фонд індивідуального житлового будівництва в селі Луганської області визнаний одним із кращих в Україні серед фінансових небанківських підприємств, які підтримують соціальний розвиток глибинки. За кредитної підтримки фонду в сільських районах Луганщини уведено в дію 2 тис. 330 житлових будинків загальною площею 156 тис. кв. м, а також більше 88 тис. кв. м господарських приміщень, газифіковано більше 930 садиб. За 12 років існування фонду в соціальну сферу села інвестовано більше 82 млн. грн., якими скористалися 12,2 тис. сільських сімей.

За словами генерального директора комунального підприємства «Фонд ІЖБ» Леоніда Рисухіна, механізм пільгового довгострокового кредитування жителів Луганщини через це фінпідприємство створює умови для самозайнятості населення й збереження робочих місць. Рішення житло-побутових проблем із залученням коштів населення сприяє росту обсягів продукції, виробленої в особистих господарствах селян. Тому програма «Власний дім» внесена обласною радою до плану обласних антикризових заходів.

Алла АНТІПОВА.

— М’ясо нашого комбінату екологічно чисте, тому що не згодовуємо птиці різного виду стимулятори, добавки, генно–модифіковані продукти, не даємо антибіотики, — каже голова правління ВАТ «Бершадський птахокомбінат» Іван АНДРУШКО

Сотня крилатих рецептів

ФОТОРЕПОРТАЖ

Більш як сто видів продукції поставляє Бершадський птахокомбінат споживачам. Тут створено замкнутий цикл виробництва. Молодняк вирощують у власному інкубаторі, звідти птицю доставляють у цехи вирощування бройлерів, далі — у забійний цех, звідти — у цех переробки.

Корми — з власного комбікормового заводу. Курчата, як жартують пташниці, їдять домашні харчі. Виготовляють їх із пшениці, кукурудзи, ячменю, соняшнику, які вирощують на власних полях. Немало орендної землі взяли в сусідніх селах.

На комбінаті пишаються тим, що досягли європейського рівня показників у збереженні птиці, а також у прирості живої ваги. «Протягом сорока двох днів бройлери набирають вагу в середньому 2,4 кілограма, — каже керівник підприємства Іван Андрушко. — Це за умови, наголошую ще раз, що в раціоні годівлі зовсім відсутні стимулятори росту й добавки».

У наступному році комбінат святкуватиме 30-річчя з часу створення підприємства. Про його історію, становлення і зростання йдеться у двох книгах, присвячених колективу.

— Більшість із цих рецептів я записав з уст працівників комбінату, — каже автор книги, заслужений журналіст України Петро Маніленко. — Найбільш популярним є рецепт під назвою «курка по-війтівськи» (Війтівка — назва села, в якому розміщено комбінат. — **Авт.**) Тут у кожній хаті готують курятину за таким рецептом. Смачними виходять страви за рецептами «котлети курячі по-бершадськи», «курка фарширована», «шиї фаршировані».

У нинішньому році на підприємстві ввели в дію ще один цех переробки м’яса із сучасним технологічним обладнанням. «Все зробили за власні кошти, — наголошує керівник підприємства. — З обіцяної державою дотації не отримали жодної гривні. У колективі вважають, що доплата мала б бути ще й за екологічно чисту продукцію. Бо ж піклуємося про споживачів. Хоча економічно підприємство від цього не має вигоди. Навпаки — більше затрат. Хоча б віддали те, що вже обіцяли...»

Віктор СКРИПНИК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДО РЕЧІ

Крім екологічно чистого курячого м’яса, Бершадський птахокомбінат пропонує споживачам ще й… рецепти його приготування, вони вміщені у книзі під назвою «Українського столу родзинка: 400 рецептів з курятини».

* ПРОБЛЕМА * ПРОБЛЕМА * ПРОБЛЕМА * ПРОБЛЕМА * ПРОБЛЕМА *

У центрі міста Лева

Негайно демонтувати незаконну надбудову п’ятого поверху, балкони та металеві конструкції, а також зробити ремонти в квартирах, які постраждали від руйнівного будівництва, вимагають мешканці Староєврейської вулиці у Львові. Річ у тім, що в історичній частині міста, яка внесена до Переліку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, в одному з будинків, просто поруч із площею Ринок, проводиться грандіозний ремонт, що здійснюється без погоджувальних документів. У внутрішньому дворику надбудований поверх має стати оглядовою терасою, з якої можна буде споглядати середньовічне місто. Однак навряд чи люди стали б так голосно бити на сполох, якби в прилеглих квартирах не почали протікати дахи, тріщати стіни, відвалюватися плитка і загалом не виникало враження, що ось–ось заваляться і самі будинки.

Два місяці нещасні громадяни без відчутного результату розсилали листи, заяви і скарги, куди тільки можна. І лише коли за три дні над дахами середньовічних кам’яниць виникла 5-тонна металева конструкція, заблокували вхід до будинку 48 на Староєврейській вулиці.

Не можна сказати, що влада Львова, яка відверто прошляпила це будівництво, не йде людям назустріч. Уже і голова міста неодноразово зустрічався з львів’янами, що постраждали, і в кабінеті голови Галицької районної адміністрації проходять перемовини, однак складається враження, що у владних інституціях просто товчуть воду у ступі.

Телефони корпунктів: Вінниця — (0432) 66-12-76; Львів — (0322) 72-17-70

Хто врятує Молочний лиман

Бо схоже, що чиновники з Мінекології вже поставили на ньому хрест

СИГНАЛ ТРИВОГИ

Запоріжжя

Протока, яка з'єднує Молочний лиман з Азовським морем, має погану звичку — замулюється штормами. Від цього лиман міліє і взимку промерзає майже до дна. Та йдеться не про якусь банальну водойму, а про унікальний державний заказник, створений ще 1974 року. В тодішній його характеристиці зазначалося, що лиман має довжину 40 і ширину 5—9 кілометрів, багатий на лікувальні грязі та ропу, служить місцем нересту і нагулу цінних промислових риб, а на його островах та в очеретах гніздиться багато видів водоплавних і болотних птахів. Згідно з постановою Ради Міністрів УРСР, лиман (заказник) перебував у віданні рибколгоспу «Сини моря» Якимівського району, що успішно давав раду цій протоці.

Проблеми, про які не раз розповідалося в «Голосі України», з'явилися тоді, коли господарство збанкрутувало і пішло по руках. Починаючи з 2001 року протоку стало нікому розчищати. Під загрозою зникнення опинилися не лише представники фауни і флори, а й три десятки дитячих оздоровчих таборів. Бо в деяких місцях вода вже відступила від берега майже на кілометр, і там, де колись хлюпали теплі хвильки, тепер порепана суша, яка нагадує пустелю.

Особливо трагічною виявилася зима 2007—2008 років. Протока не функціонувала, і лиман замерз. Місцеві жителі вирубували ополонки, тоннами вигрібали з донних ям мальків піленгаса, заваливши ними ринки навколишніх міст. Про таку технологію наживи та кричущу безпорадність органів рибоохорони навіть бувалі браконьєри раніше не мріяли...

Але завдяки тому, що на відновлення гідрологічного режиму з обласного бюджету торік виділили 299 тисяч гривень, у зиму Молочний лиман увійшов благополучно. В лютому 2009 року обласна рада знову подбала про розчищення протоки, затвердивши кошторис у такій же сумі. А на державному рівні вдалося вирішити основне питання. Міністерство охорони навколишнього природного середовища України своїм Наказом № 337 від 23.06.2009 р. «Про затвердження нової редакції Положення про гідрологічний заказник загальнодержавного значення «Молочний лиман» у пункті 1.5 чітко вказало на те, що: «...Охорона заказника покладається на Якимівську, Приазовську та Мелітопольську районні державні адміністрації, які забезпечують дотримання режиму його охорони та збереження. Визначити відповідальною Якимівську районну державну адміністрацію за підтримку діючого гирла лиману в проектних позначках (водообмін між Азовським морем і лиманом) та проведення інших заходів щодо підтримання оптимального гідрологічного режиму заказника».

Однак до освоєння коштів обласного бюджету на розчищення протоки справа не дійшла, бо з'явився Наказ Мінохорони навколишнього природного середовища України № 592 від 06.11.2009 р. «Про внесення змін до Положення про гідрологічний заказник загальнодержавного значення «Молочний лиман», в якому пункти 1.5 та 4.1 викладені в новій редакції. Згідно з ними, охорона заказника, як і раніше, покладається на Якимівську, Приазовську та Мелітопольську райдержадміністрації, а от відповідальність за підтримання гідрологічного режиму — на ТОВ АП «Сини моря—Мотор Січ». Тобто гирло повернули тим, хто його і занедбав.

Передавати охоронні обов'язки на державний заказник приватній структурі незаконно.

Важко сказати, чим керувалися в міністерстві, приймаючи таке рішення. Але хто ж тепер чиститиме протоку і за які кошти? Голова Якимівської райради Геннадій Подольний вважає, що час уже втрачено, і кошти, виділені обласною радою, повернуться в бюджет.

— Те, що відбулося, не вкладається в рамки здорового глузду, бо фінансувати бюджетними коштами приватну структуру ніхто не буде, — каже він. — Оптимальним варіантом є створення комунального підприємства, котре б займалося цією проблемою. Але його ніхто не створив, і, власне, питання життєзабезпечення лиману знову зависло у повітрі. Це схоже на театр абсурду.

Не приховує обурення і голова райдержадміністрації Володимир Уманський. Він теж прихильник створення комунального підприємства, котре б опікувалося проблемами лиману та протоки, і не розуміє, як можна передавати охоронні обов'язки приватній структурі. До того ж економічно неактивній.

Тим часом у районі подейкують, що ситуація, яка склалася біля гирла лиману, дорого коштує: земля та на косі Пересип (близько 27 гектарів) уже ніби викуплена. Називаються й ціни за сотку, гектар. Розповідають також, що з цього місця регулярно вивозять пісок і рибу. Більше того, дещиця купленої землі продана ще раз, і це буцімто зумовило «наїзд» наприкінці вересня непроханих гостей у масках із спецтехнікою, котрі, за словами директора ТОВ АП «Сини Моря—Мотор Січ» Абдула Балабекова (так він відрекомендувався), потрощили всі інженерні споруди за годину. Ми з селищним головою Кирилівки Михайлом Малишком побачили ті руїни на власні очі. Дуже «мальовничо» виглядають. Як, зрештою, і вкрай замулене гирло.

Алла КОБИНЕЦЬ.

Фото Юрія ЗЕЛІНСЬКОГО.

Так нині виглядає гирло Молочного лиману.

НАШ ДРУГ ЛИСТОНОША

На пошту чекають два десятки селян

Важко повірити, що в гірській частині Криму — за кілька кілометрів від моря — є села, у яких живе лише кілька десятків чоловік! Проте це реальність. Наприклад, у селі Підгірне Орлинівської сільської ради Балаклавського району Севастополя прописано більш як півсотні селян, але на зиму постійних мешканців залишається менше половини. Ще менше населення сусіднього Колхозного, котре місцеві жителі дедалі частіше називають старим ім'ям Узунджа.

Для поштового відомства (мабуть, щасливий виняток із прикрої практики держвідомств) принципового поділу населених пунктів за кількістю жителів немає. Працівники відділення зв'язку «Родниківське», у чию «зону відповідальності» входять «іменне» село, а також околишні Підгірне, Колхозне й Розсошанка, пошту доставляють із однаковою регулярністю.

За словами начальника відділення зв'язку «Родниківське» Наталі Зацепілової, маршрут, яким ось уже більше восьми років щодня мандрує її підлегла Галія Даутова, становить ні багато ні мало чотирнадцять кілометрів. Втішно, що тепер листоноша його долає усе більше не пішки, а на службовому транспорті — велосипеді. Щоправда, ходова частина часто виходить із ладу: гостре каміння на гірських дорогах шини пробиває нещадно. А в Узунджу або Передове доводиться інколи й двічі на день їздити: ці мальовничі місця облюбували ділові люди, їм телеграми можуть прийти в будь-який час. А листоноша що пенсію, що вітальну телеграму із днем народження доставити зобов'язаний вчасно...

До будинку Ніни Чернякової ми з Галією Даутовою пішли пішки. Добре, що лише кілька десятків метрів. Ніна Федорівна на мою пропозицію сфотографуватися разом з листоношею для «Голосу України» погодилася без вагань, але висунула одну умову: тільки обійнявшись із «нашою Галею»: «Вона нас із Великою Землею пов'язує, новини приносить, багато допомагає!»

Чи багато роботи в листоноші в селі, у якому неповні три десятки передплатників? Ось що мені розповіли в Орлинівській сільраді: «Листоноші в нас «багатоверстатники». Крім пенсій, листів і газет, вони жителям сіл приносять на прохання кому булку, кому сірників або солі, моток ниток, а кому й цукерок пакуночок — за різним дріб'язком у магазин (у Підгірному цього блага цивілізації немає: нерентабельно утримувати, закрили давно. — **Авт.**) літня людина не набігається за два—три кілометри». Я зрозумів, чому поштарська сумка Галії Даутової при її кількох передплатниках здалася мені непропорційно наповненою й що вона мала на увазі, коли сказала: «У мене тут багато роботи».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь—Орлине—Підгірне.

На знімку: Ніна Федорівна Чернякова й листоноша Галія Даутова (праворуч).

Фото автора.

* ПРОБЛЕМА * ПРОБЛЕМА * ПРОБЛЕМА * ПРОБЛЕМА *

Знову тріщать будинки...

(Невже інвестор завжди правий?!) Усю відповідальність скидають на «Архбудконтроль», хоча за логікою речей самі представники місцевої влади мали б подати до суду на порушників порядку, а мешканці будинків — лише підтримати їх. Однак так не сталося. Тому вже більше двох тижнів жителі вулиці практично цілодобово чергують біля вхідної брами (і цим самим припинили ремонтні роботи), пікетують під міськрадою, проводять численні пресконференції і надсилають листи в Інтернет. Щиро кажучи, люди налаштовані рішуче, і все ж таки... відчувають себе беззахисними. В кожному з будинків, що стоять обабіч споруди, яка впевнено реконструюється, мешкають по кілька сімей, причому здебільшого це — пенсіонери. Вони не мають ні впливових зв'язків, ні великих грошей.

Пікантність ситуації полягає ще у тому, що власник будинку подав зустрічний позов про незаконне вимагання у нього грошей, і тепер непокірних львів'ян навіть викликають у міліцію...

За логікою речей самі представники місцевої влади мали б подати до суду на порушників порядку.

Ситуація з будинком, розташованим на території історичної забудови Львова, та ще й у сакральній частині єврейської дільниці, де поряд стояли 4 синагоги 1582—1800 років, без сумніву, схвилювала громаду Львова і ще раз підкреслила факт того, що жоден з руйнівників міста не поніс серйозної відповідальності за свої вчинки. Грошовиті власники львівських старих помешкань і цілих споруд перебудовують їх, як їм заманеться, а опісля просто «узаконюють» роботи, сплачуючи офіційно мізерні штрафи. Так має намір зробити і власник кам'яниці на Староєврейській. До речі, він викупив усі квартири в будинку і впевнений, що «діє згідно з законом», який дозволяє опісля завершення робіт «підтягнути всі документи до норми». Щоправда, забувся, що це сумнівне, однак розповсюджене у Львові правило стосується виключно об'єктів, споруджених у кінці минулого, XX століття, і аж ніяк не будинків середньовіччя, що перебувають під охороною ЮНЕСКО. Тому будинок на Староєврейській чимало хто з львів'ян вважає лакмусовим папірцем для діяльності сьогоднішньої команди міського голови.

Ірина ЄГОРОВА.

На знімку: мешканці Староєврейської вулиці пікетують міськраду.

Фото автора.

Судова реформа: сон розуму породжує потвор

Судова реформа залишається пріоритетом для України вже не один рік. Утім, дійти до свого логічного завершення вона не може, оскільки ось уже впродовж трьох років проводиться у не правовий спосіб. Замість чітко структурованої, доступної системи, апологети сучасної судової реформи пропонують нам узаконити суцільний правовий хаос. І хоча Комітет Верховної Ради з питань правосуддя скасував свою рекомендацію парламенту ухвалити об'єднаний законопроект про внесення змін до закону про судоустрій і статус суддів (№0916, 0917) у другому читанні, проекти все ж залишаються в порядку денному сесії. Ця ситуація абсурдна, адже ми маємо справу з проектами-привидами.

Доводять це такі факти. Передусім, другого квітня 2007 року суб'єкт внесення законопроектів — Президент України відкликав їх. Однак, попри це, спритні «реформатори» все ж умудрилися «протягти» їх у першому читанні після набуття чинності указу Президента № 264 «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України». Пізніше парламент фактично визнав відсутність юридичної сили свого рішення про прийняття зазначених законопроектів у першому читанні, адже в постанові про підтвердження результатів голосування щодо законів, прийнятих Верховною Радою в період з 3 квітня по 29 травня 2007 року, згадані проекти відсутні.

З огляду на вищенаведене, найоптимальнішим рішенням наразі є остаточне зняття з розгляду цих проектів, адже вони не лише ухвалені з порушенням вимог законодавства і передбачених процедур, а й за своєю суттю є руйнівними для всієї системи правосуддя, бо містять неконституційні положення.

Вочевидь декому дуже кортить зробити українську Феміду кишеньковою, а суддів — слухняними виконавцями панської волі, які будуть правильно «вирішувати» питання передачі залишків стратегічних державних об'єктів у руки певних осіб. І якщо на шляху до цього омріяного майбутнього стоять якісь перепони, їх потрібно усунути. Для цього було застосовано таку звичну і відпрацьовану на відчуженні власності схему рейдерського захоплення.

Основним оплотом на шляху поглинання судової системи, без сумніву, є Верховний Суд, як вищий орган незалежної судової гілки влади. Крім того, історія засвідчила виключну роль судової системи та ВСУ у перебігу виборчих кампаній у державі. Слід зазначити, що намагання позбавити Верховний Суд повноважень у здійсненні правосуддя робилися неодноразово. І саме через принципову правову позицію, яку суд займав під час розгляду справ, що стосувалися важливих суспільних та державних питань. Це і протидія кадровій сваволі Президента Ющенка, наприклад, визнання незаконним звільнення з посади голови Київської обласної державної адміністрації Є. Жовтяка та судді Конституційного Суду С. Станік, і протидія економічній сваволі, наприклад, повернення у державну власність незаконно відчуженої землі на території Міжнародного аеропорту «Бориспіль», відновлення державного контролю над ВАТ «Дніпроенерго», скасування незаконної приватизації ВАТ «Луганськтепловоз» та багатьох інших.

> Справжня мета такого кардинального перегляду повноважень Верховного Суду — це фактичне усунення найвищого судового органу від судочинства, щоб не заважав «вирішувати» потрібні справи.

З огляду на це, стає цілком зрозумілою справжня мета такого кардинального перегляду повноважень Верховного Суду — це фактичне усунення найвищого судового органу від судочинства, щоб не заважав «вирішувати» потрібні справи. Тому немає меж цинізму і невігластву, з якими намагаються позбавити вищу інстанцію важелів впливу на єдність системи. Як відомо, сон розуму породжує чудовиськ. Саме такою потворою, позбавленою здорового глузду, і стала судова реформа, втілена у законопроектах про внесення змін до законів про судоустрій та статус суддів. Проекти є компіляцією неузгоджених та позбавлених внутрішньої логіки документів, які за допомогою рейдерських прийомів намагаються підкорити судову гілку влади.

Основний їх задум прозоро простежується саме у частині, що стосується повноважень Верховного Суду. Позаяк ліквідувати такий незручний для авторів ВСУ неможливо, вони намагаються максимально звузити сферу його компетенції, перетворити на декоративний, представницький орган шляхом створення ще двох вищих судів. Однак при цьому вони не враховують, що пропозиція про утворення Вищого цивільного і Вищого кримінального судів України, які здійснюватимуть розгляд справ у касаційному порядку замість Верховного Суду, суперечить Основному Закону і нівелює функції вищої судової інстанції.

Верховний Суд України уповноважується розглядати справи лише у зв'язку з винятковими обставинами — тобто власної судової практики у нього буде обмаль. При цьому він позбавляється права ознайомлюватися в судах нижчих рівнів із практикою застосування законодавства, а суди нижчих рівнів не зобов'язуються надавати ВСУ ні відповідні матеріали судової практики, ні судову статистику. Пленум Верховного Суду позбавляється права визнавати не чинними роз'яснення вищих спеціалізованих судів і має давати судам роз'яснення на основі узагальнення лише власної судової практики і аналізу лише власної судової статистики.

> Вочевидь «надзавдання» авторів законопроекту полягало якщо не в підпорядкуванні Верховного Суду, як вищого органу судової влади, то принаймні в максимальному вихолощенні його повноважень, перетворенні його на формальний орган. Про це свідчить і намагання виключити Верховний Суд з процесу структурної організації системи судів, яку він очолює.

Вочевидь «надзавдання» авторів законопроекту полягало якщо не в підпорядкуванні Верховного Суду, як вищого органу судової влади, то принаймні в максимальному вихолощенні його повноважень, перетворенні його на формальний орган. Про це свідчить і намагання виключити Верховний Суд з процесу структурної організації системи судів, яку він очолює. Як інакше оцінити пропонований законопроектом порядок утворення і ліквідації судів загальної юрисдикції, а також визначення кількості суддів у судах Президентом за поданням голови Державної судової адміністрації, до якого додається тільки висновок голови відповідного вищого спеціалізованого суду. Крім того цією новелою суди і судді ставляться під суцільний контроль адміністративних органів, оскільки Державна судова адміністрація є органом виконавчої влади, хоча й зі спеціальним статусом. Повноваження голови цього органу у сфері утворення і ліквідації, а також визначення кількісного складу суддів у судах не тільки грубо порушують принцип розподілу влад, а й суперечать положенням Монреальської універсальної декларації про незалежність правосуддя, про те, що виконавчі органи не повинні мати повноважень закривати або призупиняти діяльність судів.

Так само безглуздим, з точки зору розподілу влад, видається обрання чи звільнення Голови Верховного Суду за поданням Президента. Чому тоді, йдучи за такою логікою, законодавчо не закріпити таку само процедуру і стосовно Голови Верховної Ради?

Намагаючись мінімізувати вплив Верховного Суду на судову гілку влади, автори залишили неврегульованими або ж недостатньо врегульованими надзвичайно важливі питання судоустрою, такі як організаційні гарантії самостійності судів і незалежності суддів, загальні засади розв'язання спорів між різними судовими юрисдикціями щодо підсудності справ, а також порядок взаємовідносин між різними спеціалізованими судами з питань передачі справ, як і загалом координація діяльності різних судових юрисдикцій, повноваження суддів, а також керівників судів усіх рівнів, порядок формування списків народних засідателів та присяжних, перевірки відповідності кандидатів вимогам законодавства тощо.

> Одним із головних завдань судової «реформи», яке поставили перед собою її організатори, є повернення до вже визнаного Конституційним Судом таким, що суперечить положенням Основному Закону, порядку призначення суддів на адміністративні посади і звільнення з цих посад — Президентом за поданням Вищої ради юстиції.

На жаль, судова влада деякими політиками сприймається лише як влада над судами. Не дивно, що вони шукають можливість через контроль над призначенням голів судів та їх заступників впливати на результати вирішення судами важливих майнових та політичних питань. Одним із головних завдань судової «реформи», яке поставили перед собою її організатори, є повернення до вже визнаного Конституційним Судом таким, що суперечить положенням Основному Закону, порядку призначення суддів на адміністративні посади і звільнення з цих посад — Президентом за поданням Вищої ради юстиції. Так, Конституційний Суд у рішенні № 1-рп/2007 визнав неконституційним положення частини п'ятої статті 20 Закону України «Про судоустрій України», відповідно до якого голова суду, заступник голови суду призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України. Ще одне рішення органу конституційної юрисдикції (№ 14-рп/2001) засвідчує, що зі змісту положень Конституції не випливає належність до відання Вищої ради юстиції внесення подань про призначення суддів на адміністративні посади в судах загальної юрисдикції та про звільнення їх з цих посад. Мало того, що це пряме порушення Конституції, така практика повністю підпорядковує суди Президенту, що суперечить міжнародним засадам незалежності судових органів, викладених у рекомендаціях Комітету Міністрів Ради Європи.

> Для запровадження нової системи судів потрібно принаймні три–п'ять мільярдів гривень. І хоч би ці кошти пропонувалося витратити на оптимізацію системи судочинства, навпаки — законопроект пропонує її значно ускладнити. Складається враження, що мета авторів зробити правосуддя абсолютно недоступним для простих громадян.

Не зупиняючись на досягнутому, автори пішли ще далі, спробувавши законодавчо закріпити президентське свавілля не тільки у призначеннях суддів на посади, а й у їх звільненні: віднині, на думку цих горе-юристів, Президентові не потрібні підстави для звільнення судді з адмінпосади — достатньо власного розсуду. Куди буде спрямовано такий розсуд, здогадатися неважко — передусім проти неугодних суддів, які не розділяють політичну доцільність у судочинстві. Якщо ж Президент з якихось причин не схоче «бруднити руки» очевидним свавіллям, то це може зробити й сама Вища рада юстиції. Зрозуміло, що йдеться про встановлення неконституційного контролю за судами і суддями, протиправного втручання у їхню діяльність.

Можливо, нагадування про розподіл влад на законодавчу, виконавчу і судову, як один з наріжних каменів побудови української державності, видасться зайвим, але тільки не для авторів цього юридичного «шедевра». Адже їх пропозиція про надання функцій організаційного забезпечення діяльності судів загальної юрисдикції (крім Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів) Державній судовій адміністрації — органу виконавчої влади із спеціальним статусом, який хоч і містить у назві слово «судова», проте є органом іншої гілки влади. Орган організаційного забезпечення судів може діяти виключно в межах системи судової влади, оскільки у протилежному випадку суди і судді перебуватимуть у фінансовій, кадровій та іншій організаційній залежності від адміністративних органів. Зазначені законопроектні положення суперечать і міжнародно-правовим актам у сфері гарантування незалежного і неупередженого правосуддя.

Судоустрій, пропонований авторами законопроекту, — доволі складна і заплутана система, реалізація якої складна як з організаційної точки зору, так і дуже накладна у фінансовому плані. Проектом передбачено створення організаційно і функціонально заплутаної, чисельної й фінансово невиправдано витратної системи місцевих судів (місцеві дільничні, які мають розглядати цивільні, адміністративні, кримінальні та інші справи, а також окружні господарські, цивільні, адміністративні і кримінальні суди). Таким чином, правосуддя, з одного боку, буде віддалено від громадян, які проживають у сільській місцевості, а з другого — виникатимуть ще більші суперечки щодо юрисдикції з розгляду тієї чи іншої категорії справ або конкретної справи («судова тяганина»), що має сьогодні місце у практиці діяльності господарських та адміністративних судів.

При цьому очевидно — що складніша судова система, то більший ризик виникнення процесуальних затримок. Для запровадження нової системи судів потрібно принаймні три-п'ять мільярдів гривень. І хоч би ці кошти пропонувалося витратити на оптимізацію системи судочинства, навпаки — законопроект пропонує її значно ускладнити. Складається враження, що мета авторів зробити правосуддя абсолютно недоступним для простих громадян. Міркуйте самі. Апеляційні суди передбачається розміщувати не в обласних центрах, як нині, а в центрах округів. Виходячи з цих нововведень, люди для нового розгляду своєї справи по суті у вищестоящому суді вимушені будуть їхати не до міста обласного значення, як сьогодні, а до центру апеляційного округу, який включатиме три-чотири області, а це, як правило, — від 300 до 400 кілометрів. При цьому й апеляційні суди будуть позбавлені можливості виконувати функції апеляційної інстанції, адже у них виникатимуть значні складнощі з викликом і явкою на судові засідання свідків, експертів, спеціалістів, без яких новий розгляд по суті відповідної кримінальної чи цивільної справи неможливий.

Законопроекти настільки суттєво порушують Основний Закон, що для його реалізації спочатку треба переписати Конституцію. Їх творці повністю проігнорували думку вітчизняних суддів та науковців у галузі права, не кажучи вже про застереження міжнародної судової спільноти — що нам та Європа, коли йдеться про владу! **Зауваження до пропонованої законопроектом системи такі об'ємні, що виникають справедливі сумніви у можливості, навіть після ґрунтовної переробки, пропонувати його до розгляду. Його реалізація може призвести до істотних негативних наслідків: руйнації правосуддя та знищення його засад, унеможливлення оперативного судового захисту прав та свобод людини і громадянина.** Україна й українське суспільство можуть бути поставлені перед реальною загрозою втрати своєї правової основи, якою є судова система.

Здійснення в Україні судової реформи було й залишається однією з найбільш значимих складових розбудови і розвитку української державності. Її мета — створення таких умов, за яких суди функціонували б на засадах верховенства права і своєю діяльністю гарантували б право особи на справедливий суд. Реформування судоустрою, судочинства і статусу суддів з огляду на їх надзвичайно важливі правові, соціальні, економічні, політичні та інші наслідки має бути науково обґрунтованим, системним та послідовним. Крім того, прийняття таких фундаментальних законів має відбуватися в умовах стабільної політичної й економічної ситуації в країні, а не в умовах економічної кризи та виборчої кампанії. Оптимальним, на нашу думку, було б напрацювання абсолютно нового проекту системи судоустрою на інших світоглядних засадах. Не під когось або проти когось, не на кон'юнктурну злобу дня. Її побудова має ґрунтуватися на верховенстві права, а не на політичній доцільності чи сваволі.

Для України має бути обрана оптимальна трирівнева система судоустрою, яка б відзначалася простотою побудови, доступністю для громадян, ефективністю функціонування та повною незалежністю від інших органів влади. Адже політики приходять і йдуть, а система судочинства залишається. Якою вона буде — залежить у тому числі й від нас. Тому досить експериментів, настав час перейти від реалізації в парламенті політичних замовлень до продуктивних виважених змін. Один крок до справжнього реформування парламент уже зробив, підтримавши в першому читанні законопроект № 1122-1, який визначає порядок призначення керівників судів. Сподіваюся, його зміст не буде викривлено під час підготовки до другого читання. А загалом доцільно було б створити тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради з підготовки концепції судово-правової реформи. Це додало б процесу реформування системності і прозорості.

Олена ШУСТІК,
заступник голови фракції БЮТ, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя.

У чиїх руках справедливість

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Це запитання колектив сумського ТОВ «Ремпобуттехніка» адресує безпосередньо Генеральному прокурору України.
За своєю корумпованістю Україна, здається, вже давно залишила позаду Африку. Якщо автор і перегинає палицю, то не дуже. Супермайстрами «хватальних рухів» зарекомендували себе і чиновники, і чимало правоохоронців.
Тож **нерідко чи не останньою інстанцією на сторожі правди і справедливості нині залишаються засоби масової інформації**, зокрема, «Голос України». Наша газета не лише стоїть на варті інтересів пересічних українців, а й постійно допомагає їм відстоювати правду в протистоянні з корумпованo–хабарницькою кастою.
На жаль, трапляється, «герої» навіть вухом не ведуть на критичні публікації часопису. Однак «Голос України» не кидає своїх підзахисних на півдорозі...

Декому закони не писані...

У статті «Ворон ворону ока не виклює», надрукованій в «Голосі України» ще 18.11.05 р., йшлося про спроби захоплення у самому центрі міста двоповерхового виробничого приміщення ТОВ «Ремпобуттехніка». Одним з її фігурантів був тодішній депутат Сумської міської ради Олег Соколов.

Згадує член правління товариства Наталя Андросова: «Ми тоді чи не вперше повірили, що за допомоги "Голосу України" законним шляхом можна відстояти власні інтереси».

«Ворон ворону...» дещо збила запал в учасників тих подій гратися у піжмурки із законом та нахрапом домагатися чужого. Сесія Сумської міськради абсолютною більшістю голосів відновлює справедливість: ухвалює рішення про скасування попереднього розпорядження міського очільника про передачу зазначеного приміщення в оренду ТОВ «Гермес» терміном на 5 років та укладення нового договору з ТОВ «Ремпобуттехніка». На цій підставі міський голова зобов'язує міське управління комунального майна та приватизації розірвати договір оренди з «Гермесом»...

— Та тільки-но депутати проголосували за це рішення, як на сесійну трибуну піднявся Олег Соколов і у присутності більш як ста чоловік заявив: «Передчасно радуєтеся. Рішення сесії нічого не означає. Приміщення я вам нізащо не віддам...» — вступає в розмову голова правління товариства Світлана Захарченко.

Вже за кілька днів керівництво «Ремпобуттехніки» отримує судову повістку за позовом «Гермеса» з вимогою скасувати рішення сесії, бо воно, на думку позивача, порушує його права і суперечить вимогам чинного законодавства. Суддя Господарського суду Сумської області П. Левченко (читачі «Голосу» знають його ще з попередньої публікації. — **Авт.**) прийняв ухвалу на користь «Гермеса». Обурений колектив «Ремпобуттехніки», як третя особа, спільно з управлінням комунального майна Сумської міськради звертаються до Вищого господарського суду України, який ставить великий хрест на домаганнях «Гермеса».

— Ви лише знали б, що зчинилося навколо тієї судової ухвали, — зітхає Наталя Андросова. — «Гермес» звернувся до Вищого господарського суду України з касаційною скаргою на рішення сумського судді. І в результаті 07.10.08 р. знову отримав у столиці щигля: суд залишив скаргу на рішення господарського суду Сумської області без змін.

Та пан Соколов не думає відмовлятися від своєї заяви, озвученої на сесії, і через три роки нарешті спільно з суборендатором Людмилою Латишевою (читайте «Ворон ворону...» — **Авт.**) особисто вступає у битву за таке жадане його серцю приміщення «Ремпобуттехніки». І, уявіть собі, виграє. Той же Вищий господарський суд України, чомусь у тому самому складі колегії суддів, приймає кардинально протилежне рішення — скасовує своє рішення і рішення господарського суду Сумської області і направляє справу на новий розгляд... Позивачі звернулися зі скаргою у колегію суддів. Але вже рік минув відтоді, а звідти й досі жодної відповіді.

«Силачі» мнуть людей, мов калачі...

Та це були лише квіточки.

Набагато серйозніші проблеми з'являються в опального колективу після його звернення до прокуратури на суборендатора, який орендує у «Ремпобуттехніки» одну третину виробничих площ — власницю магазину «Солоха» Людмилу Латишеву, яка не сплатила за суборенду приміщення за кілька останніх років.

— Близько двадцяти скарг написали правоохоронцям — і всі немов у рот води набрали, — скаржиться Наталя Андросова. — Терпець нам увірвався у жовтні минулого року після завершення терміну договору, і ми приймаємо рішення раз і назавжди розпрощатися з утриманцями.

Підкріплена юристом комісія з трьох чоловік вирушає до Латишевої для вручення їй рішення і претензії. Що ви думаєте вчиняє хазяйка «Солохи»? Правильно, повідомляє телефоном Соколова. А менш як за чверть години, роздираючи центр міста виттям міліцейських сирен, біля «Ремпобуттехніки» з автоматами напереві висадився майже справжнісінький десант спецназу. Треба віддати належне міліцейському начальству: після дізнання про відсутність у той момент офіційного договору, який узаконював би право на суборенду приміщення, воно покинуло «поле битви», наказавши підлеглим, аби конфліктуючі сторони до з'ясування ситуації закрили «Солоху» на два замки.

— Саме тоді з'являється Олег Соколов і «буром» пішов на голову товариства Світлану Захарченко, — розповідає Наталя Андросова.

...І справді їм допомагають

Більшість присутніх подумали, що соколовські слова — звичайнісінька хвалькуватість екс-депутата. Але ні. У правдивості слів Соколова працівники сумської «Ремпобуттехніки» пересвідчилися вже за два дні, побачивши, як він, здавалося, командував тандемом невідомих людей, які «болгаркою» зрізували замки на дверях магазину «Солохи».

— Недавній депутат все це чинив на очах наших працівників, і коли голова товариства Світлана Захарченко почала його фотографувати в усій «красі», пішов на неї з кулаками, — розповідає завідувачка Будинку побуту.

— Натомість присутніх повідомили, — ледве стримуючи сльози каже побита Світлана Павлівна, — що у власниці «Солохи» є начебто укладені з нами три договори на суборенду магазину.

При ознайомленні з їхньою «автентичністю» під час засідання в господарському обласному суді всі три папірці визвали сумніви в їх справжності, — побутовики подали заяву до обласного управління по боротьбі з економічною злочинністю УМВС України в Сумській області з вимогою розібратися.

Але уже за кілька днів один із слідчих управління повідомив, що не може прийняти заяву до розгляду «через відсутність оригіналу договору у Латишевої», — обурюються співрозмовниці.

Тим часом Зарічний районний суд міста Суми не погоджується з такою трактовкою закону і направляє матеріали про відмову в порушенні кримінальної справи за фактом підробки документів на додаткову перевірку. Але це не допомогло. Тож за два місяці **побутовики надсилають колективне звернення на ім'я керівника обласної прокуратури** Олександра Горбаня **про нехтування правоохоронцями своїх обов'язків і чинного законодавства,** та про те, що не відомо, чи притягли когось до відповідальності за сумнівні договори, а також і пана Соколова за побиття Світлани Захарченко. Збігло ще два місяці...

— Тож, аби не гаяти даремно часу, ми відвозимо скаргу на дії сумських стражів закону до Генпрокуратури. Там «сварять» підлеглих пальцем і відправляють скаргу «для вжиття заходів» за... місцем «проживання», — іронізує Наталя Андросова.

Складається враження, що Соколов поводиться в Сумах, мов незатоплюваний ескадрений есмінець, — констатує Наталя Андросова. — Так, коли ми захотіли найняти охоронців, то всі охоронні фірми, довідавшись, від кого захищатимуть наше майно, навідріз відмовились підписувати з нами угоду...

Побутовикам не допомогло навіть втручання Голови Верховної Ради України Володимира Литвина. Направлений від його імені запит у Генпрокуратуру остання також відправила в Суми, мовляв, розберіться і накажіть винних. Сумські прокурори начальницький припис — навести порядок — розтлумачили, мабуть, по-своєму: заступник прокурора Сумської області, «в інтересах держави» звертається до Господарського суду з позовною заявою, в якій виставляє невпокореним керівникам ТОВ «Ремпобуттехніки» більш як 260 з половиною тисяч гривень штрафу на користь управління комунального майна Сумської міської ради!..

— Після цієї «увертюри» делегація «Ремпобуттехніки» з двох чоловік, — розповідають Світлана Захарченко і Наталія Андросова, — прийшли на прийом до одного із заступників прокурора і прямо звинуватили його у «кришуванні», на нашу думку, інтересів Олега Соколова.

— Відмахнувшись від нас, останній зауважив, мовляв, йому плювати, що про нього думаємо, — пригадує Наталя Андросова. — Коли ж ми сказали, що будемо скаржитись на його дії у Генпрокуратуру, нам «люб'язно» порадили: хоч в Організацію Об'єднаних Націй. Після нашої скарги до Генпрокуратури нам було надіслано «доповнення» — рахунок боргу був збільшений приблизно до 770 тисяч гривень з копійками.

Сумські побутовики в черговий раз організовують акцію протесту і виходять з плакатами під вікна міської ради і отримують чергову судову повістку.

Важко повірити, але і цього разу господарський суд стає на бік опального колективу. Під час двостороннього звіряння фінансових документів представниками «Ремпобуттехніки» і управління комунального господарства була узгоджена сума лише у 36 тисяч гривень.

— У цій справі цікавий інший факт, — інтригує Світлана Захарченко. — Прокуратура так перейнялася захистом державницьких інтересів, що ініціювала наше судове переслідування без позовної заяви з боку управління комунального господарства на нашу адресу. Про це доповів обласному прокурору Олександру Горбаню у нашій присутності прокурор одного з відділів Сумської обласної прокуратури. Цей факт — відсутність з їхнього боку заяви до прокуратури — підтвердили також в управлінні комунального господарства Сумської міськради.

Утім, справжня істина у справі ще й досі встановлюється: заступник прокурора області 15.10.09 р. подав апеляційну скаргу на рішення обласного суду до Харківського апеляційного господарського суду...

Невже й справді дехто злетів до таких вершин, що управу на нього може знайти лише Генеральна Асамблея ООН? Чи все-таки у Генеральній прокуратурі України є важелі впливу на тих, хто свідомо ігнорує чинне законодавство держави?..

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КРИМІНАЛ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Хабар за землю

За 10 тис. грн. голова одного із садових товариств пообіцяв чоловікові членство у товаристві і земельну ділянку площею 0,08 га. Здирника піймали на гарячому, а зафіксовані аудіо- та відеотехнікою аргументи не дозволили йому виправдатися.

Прокуратура Ленінського району м. Дніпропетровська порушила кримінальну справу. Як повідомили в прес-службі прокуратури області, невдасі-хабарникові доведеться заплатити штраф від 750 до 1500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або відбути строк від двох до п'яти років. Крім того, він втратить право обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на термін до трьох років.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

МИКОЛАЇВ

Вендета по-миколаївськи

Два хлопці за мирними розмовами розпивали пляшку горілки. Їх об'єднувало давнє знайомство. Молодший, котрому було 21, уже встиг відсидіти п'ять років у в'язниці за вбивство дядька свого товариша по чарці. По телевізору йшов сучасний захоплюючий бойовик з бійками й погонями. «От так і я колись одним ударом убив твого дядька», — вимовив фатальну фразу молодший. Старший піднявся, зняв светр і холоднокровно задушив ним свого приятеля.

За інформацією працівників сектору громадських зв'язків Миколаївського міського управління міліції, новоявлений месник поклав труп на тачку, відвіз його до річки й скинув під кущ. Коли пари алкоголю вивітрилися, покаявся у скоєному й прийшов у міліцію. Затриманий перебуває в ізоляторі тимчасового утримання, проти нього порушено кримінальну справу за ст. 115 КК України «Навмисне вбивство» — хлопцю загрожує позбавлення волі на строк від 7 до 15 років.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Перед весіллям доньки батько застрелив двох синів

У селі Криворівні Верховинського району сталася жахлива сімейна трагедія. 45-річний батько, перебуваючи в нетверезому стані, застрелив з мисливської рушниці двох своїх синів, а третього та двох гостей, які в той час ночували у хаті, — поранив. Загиблим хлопцям було 17 і 24 роки. У цій сім'ї є ще дві доньки. Власне, як повідомив нашому кореспонденту керівник ЦГЗ УМВС в області Василь Гультайчук, родина готувалася до весілля однієї з них. Конфлікт між батьком і синами виник на побутовому ґрунті. Коли всі поснули, батько взяв рушницю (до речі, вона була зареєстрована і належала чоловікові) і о 2.30 ночі почав стріляти у своїх сонних дітей. Вбивцю затримано. Порушено кримінальну справу за ст. 115 ч. 2 п. 1 ККУ — навмисне вбивство двох або більше осіб. Чоловік може одержати від 10 до 15 років позбавлення волі або довічне ув'язнення.

Дарина НАЗАРЧУК.

Рада Національного банку України схвалила перерахування до державного бюджету 608 мільйонів гривень фактичного прибутку Нацбанку за січень—вересень 2009 року, *повідомив член ради НБУ Юрій Полунєєв*

Україна зацікавлена у здійсненні геологорозвідувальних робіт і модернізації гірничовидобувного обладнання на фосфатних родовищах у Марокко, *заявив міністр економіки України Богдан ДАНИЛИШИН*

Космічні старти будуть!

ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ

У понеділок, 30 листопада, о 22 годині 59 хвилин 55 секунд за київським часом з космодрому Байконур стартувала ракета-носій (РН) «Зеніт-3SLБ» з космічним апаратом (КА) Intelsat-15. Це четвертий пуск від часу реалізації програми «Наземний старт». Супутник зв'язку Intelsat-15, виготовлений компанією «Орбітал сайенсиз корпорейшн» (OSC)(США) для компанії Intelsat (Вашингтон, США), замінив на орбіті в точці 85 градусів східної довготи Intelsat 709, який діяв досі. Плановано, що новий космічний апарат служитиме п'ятнадцять років і покриватиме Середній Схід, райони Індійського океану та Росії.

Морський старт.

Шлях до комерційних проектів

Програма «Наземний старт» з'явилась на розвиток міжнародного космічного проекту «Морський старт», який відкрив для державного підприємства «КБ «Південне» нові джерела фінансування — зовнішньоекономічні договори і контракти, що згодом почали давати левову частку грошових надходжень. За десять років дії «Морського старту» ракета космічного призначення «Зеніт—3SL» розробки КБ тридцять разів стартувала з плавучої платформи «Одіссей», яка встановлюється під час пуску на екваторі в Тихому океані, і вивела на геостаціонарну орбіту Землі 28 важких космічних апаратів. Тільки два запуски були аварійними.

— Два роки тому під час одного з них аварія сталася на перших секундах. Тоді ми втратили ракету з космічним апаратом, а крім того постраждала й платформа. Міжвідомча комісія встановила причину — через потрапляння в насос окислювача сторонньої металевої частки відмовив двигун першої ступені ракети-носія. Ми все зробили для того, щоб така ситуація більше не повторилася, і торік забезпечили п'ять успішних пусків «Зеніта—3SL». Цього року за цією програмою зроблено один пуск, — розповідає генеральний конструктор—генеральний директор ДП «КБ «Південне», академік НАНУ Станіслав Конюхов.

Реалізує цю програму міжнародний консорціум, серцевину якого складають дніпропетровські підприємства КБ «Південне» імені М. К. Янгеля та «Південний машинобудівний завод імені О. М. Макарова», до складу якого також належать американська компанія «Боїнг», російська «Енергія» та норвезька «Акер Кварнер». Саме «Морський старт» відкрив українським ракетобудівникам шлях до нових комерційних проектів.

Слідом за ним з'явився «Наземний старт». У рамках цієї програми українські й російські підприємства космічної галузі спільними зусиллями завершили модернізацію ракетного комплексу «Зеніт» під умови космодрому Байконур і в червні 2007 року РН «Зеніт—2» успішно вивела на орбіту супутник «Космос—2428», розроблений дніпропетровськими конструкторами на замовлення Російської Федерації. Ще через рік, у квітні 2008-го, відбувся перший комерційний пуск ракети-носія «Зеніт—3SLБ» з ізраїльським космічним апаратом AMOS—3.

Сила — в кооперації

Сьогодні Україна належить до десятки країн, що мають повний цикл — науковий, проектувальний, технологічний і виробничий — для створення космічного продукту. І хоч через недостатнє фінансування ДП «КБ «Південне» не може реалізувати всі свої можливості, але в кооперації воно здатне виступати лідером глобальних проектів. До них належать уже згадувані «старти» — «Морський» і «Наземний», унікальний проект «Таурус—ІІ», згідно з яким з американського космодрому стартуватиме ракета-носій, яка складається з досить великої кількості систем, розроблених українськими підприємствами, а також конверсійна програма «Дніпро», яка передбачає для вирішення космічних завдань використання бойових допрацьованих ракет 15А18, а на черзі — й 15А18М.

Крім того, дніпропетровські конструктори активно працюють над просуванням на світовий ринок пропозицій про створення на комерційній основі угрупувань космічних апаратів для систем геомоніторингу країн, схильних до надзвичайних ситуацій, над розробкою міжнародних віртуальних угрупувань систем дистанційного зондування Землі (проекти «Січ—2», «Січ—2М», «УМС—1», «Січ—О», «Січ—Р»).

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

С. М. Конюхов — відомий український вчений у галузі ракетно-космічної техніки, генеральний конструктор—генеральний директор ДП «КБ «Південне», де він працює більш як півстоліття. Герой України, академік Національної академії наук України, Міжнародної інженерної академії, Нью-Йоркської академії та інших.

Зробив вагомий внесок у розробку й виробництво бойових стратегічних ракет і ракетносіїв від першої ракети КБ «Південне» Р—12 (SS—4 за класифікацією Міноборони США, «Сандал» — за класифікацією НАТО) до неперевершеної за характеристиками 15А18М, відомої під назвою «Сатана», а також єдиного у світі бойового залізничного комплексу «Скальпель» та ракети-носія «Зеніт», названого носієм XXI століття. Він один із ініціаторів й активних творців міжнародних космічних програм «Морський старт», «Дніпро», «Наземний старт», «Циклон—4», космічних апаратів «Океан—О», АУОС (автоматична універсальна орбітальна станція), «Січ», Egyptsat—1 та ін.

Рекорд «Циклона» ще не побито

За 55 років свого існування КБ «Південне» розробило, а «Південмаш» виготовив чотири покоління стратегічних бойових ракет, сім типів космічних носіїв, що належать до сімейства «Космос», «Інтеркосмос», «Циклон», «Зеніт», «Дніпро». За весь час на орбіту було виведено понад 400 супутників сімдесяти типів власної розробки, а всього запущено понад 1100 космічних апаратів різних країн.

— Кожне нове покоління ракетних комплексів відповідало вимогам часу, а окремі розробки навіть випереджали його і досі залишаються неперевершеними, — каже Станіслав Конюхов. — Наприклад, у світовій практиці ракетобудування єдиними на сьогодні залишаються орбітальна ракета і бойовий ракетний комплекс залізничного базування. Чотири покоління стратегічних ракет не тільки забезпечували надійний ядерний щит для країни, а й зробили вагомий внесок у науку та інженерну справу. Адже саме на базі бойових ракет, в основному, і створювалися ракети-носії. Можна сказати, що вже на етапі завершення ще одна ракета-носій — «Циклон—4», яка буде найпотужнішим варіантом серії «Циклонів».

Міжнародний проект «Циклон—4» реалізує спільне українсько-бразильське підприємство «Алькантара Циклон Спейс». Перший двоступінчастий «Циклон—2», який було створено на основі міжконтинентальної балістичної ракети SS—9, уже знято з виробництва. Його рекорд — 106 пусків, і всі успішні! — досі не побито. Триступінчаста версія — «Циклон—3», що з'явилася наприкінці 70-х, через десять років після «Циклону—2», і нині виводить на орбіти мирні вантажі. Однак її енергетичні можливості не дорівнюються до можливостей «Циклону—4». Нова ракета-носій виводитиме з бразильського космодрому Алькантара на низьку навколоземну орбіту (500 км) корисну масу до 5300 кг, а на геоперехідну орбіту з апогеєм близько 36 000 км — до 1600 кг. (Для порівняння: «Циклон—3» виводить на кругову орбіту корисну масу до 4000 кг та на еліптичну орбіту з апогеєм 12000 км — до 1000 кг).

Подвійний тріумф у МАА

Авторитет творців українських космічних ракет підтверджує і той факт, що на черговому Міжнародному конгресі, який відбувся цієї осені в південнокорейському місті Дайджоні, Станіслава Конюхова одностайно обрали віце-президентом з наукової діяльності Міжнародної академії астронавтики (МАА) — це найважливіша і найвпливовіша після президентської посада. Протягом попередньої каденції Станіслав Миколайович був віце-президентом з публікацій і комунікацій. Президентом Академії на наступні два роки обраний М. Найру — керівник індійського космічного агентства.

Нині загальна кількість членів МАА, яка наступного року відзначатиме свій півстолітній ювілей, перевищує 1200 фахівців із більш як 70 країн світу. Це — видатні вчені, інженери, астронавти, керівники галузі, менеджери, фахівці у сфері космічного права, медики, біологи, журналісти. Присутність українців в Академії останні роки постійно зростала, і на сьогодні Україна, маючи 27 дійсних членів та членів-кореспондентів, належить до чільної десятки країн, репрезентованих у МАА.

Міжнародні конференції і дослідження, які проводяться під егідою Академії, охоплюють великий діапазон тем: від перспективних ракетних двигунів і фізіологічних аспектів довготривалого космічного польоту до пошуків позаземних цивілізацій. На двох конференціях, які у 2007 та 2009 роках відбувалися у Дніпропетровську, йшлося про перспективні космічні технології на благо людства.

Цього року Україна стала двічі тріумфатором в Академії: окрім обрання Станіслава Конюхова на високу посаду, колектив виконавців проекту «Морський старт» був виявлений однією з найпрестижніших її нагород.

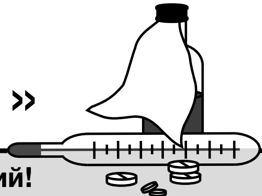
Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото з архіву КБ «Південне».

«Зеніт—3SLБ».

МЕДИЦИНА

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Узяти участь у випробуванні нових препаратів для багатьох хворих — єдиний шанс отримати безкоштовне лікування

Близько трьох десятків зарубіжних фармацевтичних корпорацій проводять в Україні клінічні випробування ліків.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Це стверджує директор Державного фармакологічного центру Міністерства охорони здоров'я України Віктор Чумак на сторінках одного з друкованих видань. За його словами, клінічні випробування нових лікарських препаратів на території України здійснюють міжнародні фармацевтичні корпорації, що виробляють оригінальні препарати.

Експерт розповів, що клінічні випробування складаються з кількох фаз. Перша — найнебезпечніша, в ній беруть участь добровольці, в яких немає проблем зі здоров'ям. На цьому етапі вивчають не ефективність препарату, а його токсичність: за ризик і повинні людям платити. «Першої фази ми не проводимо — боїмося скандалів», — каже Віктор Чумак.

За його словами, в Україні проводиться лише друга фаза: випробування на профільних хворих, яким платять не грішми, а ліками. І для багатьох хворих це мало не єдиний шанс одержати безкоштовне лікування і ліки, які часто дуже дорого коштують. Свого часу у Львові спостерігався ажіотаж, коли там випробовували препарати для лікування останньої, четвертої, стадії онкозахворювання. Результат був приголомшуючий: у 30 відсотках випадків наставала ремісія. Проте, на думку експерта, цей препарат з'явиться в нас нескоро. Лише після того, як закінчаться всі випробування, виробник вивчить і врахує їхні результати, вийде на багаті ринки — в США, Японію та Європу, і тільки після цього, можливо, побачимо його в Україні...

Водночас пан Чумак додав, що з етичних міркувань препарати не випробовуються на дітях. А маленькі пацієнти забезпечені ліками лише на 40 відсотків, тож лікар радить мамі поділити «дорослу» пігулку і дати шматочок дитині. Бо взяти дитячу дозу ліків просто немає де. «Ми потрапили в замкнуте коло — без клінічних випробувань саме на дітях ми не маємо права рекомендувати малюкам лікарський препарат. Тому, коли вони хворіють, ми їх «труїмо» дорослими ліками», — констатував фармацевт.

На знімку: в одній з аптек Києва.

Провести розкріпачення охорони здоров'я намагаються у Кам'янці-Подільському

В Україні реалізується вже четвертий проект Євросоюзу, що стосується медичної галузі та її реформування.

Ідея впровадження європейського зразка повсюди вступає в суперечність із нашим рівнем забезпечення галузі. І все-таки вихід є. Прикладом може служити стотисячний Кам'янець-Подільський, заявив національний координатор проекту ЄС «Сприяння реформі вторинної медичної допомоги в Україні» Володимир Рудий, де вже зроблено чимало кроків до новітньої моделі.

Влада Хмельницької області каже про створення на цій базі Південного регіонального діагностично-лікувального центру, який служитиме ще й мешканцям навколишніх районів, і тому наполегливо допомагає переоснащувати міську лікарню. Уже відкрито відділення діалізу, тепер тяжкохворим не доводиться їздити за сто кілометрів в обласну лікарню. Має місто і сучасну неонатальну реанімацію. Це повинно працювати на регіон.

Головний крок, який зробило місто, — виокремлення ланки первинної медичної допомоги. Розширюється мережа амбулаторій сімейної медицини, нині їх уже сім. Ще кілька відкриються невдовзі. Підготовлено 28 сімейних лікарів. Це фундамент усієї «піраміди» охорони здоров'я.

— «Сімейки» — як солдати в окопах, у них перший контакт з пацієнтом, — розповідає начальник управління охорони здоров'я Юрій Пливанюк. — Тому тут повинні працювати дуже порядні, віддані справі люди, які проведуть пацієнта правильним шляхом до відновлення його здоров'я і не дозволять використати його заробітчанам від медицини, які працюють на ту чи іншу аптеку, на ту чи іншу медичну фірму.

Нині наявні ресурси використовуються нераціонально, а структура медичних послуг деформована, бо зорієнтована на хвору, а не здорову людину. Виходячи з тих коштів, що є, слід забезпечити мінімальний рівень соціально-економічних гарантій безкоштовної медичної допомоги населенню. У найближчому майбутньому поліклініка «роздвоїться» на центр первинної медслужби та комунальне некомерційне підприємство «Діагностично-консультаційний центр». У першому працюватимуть сімейні лікарі, у другому надаватиметься вузька спеціалізована вторинна допомога. Оскільки бюджет галузі планується з коштів на одного мешканця, і ні копійки більше держава не даватиме, то безкоштовними будуть лише ті послуги, які підкріплено фінансами, тобто «швидка» та «невідкладна» допомога. Вартість кожної вузькоспеціалізованої послуги для клієнта стане прозорою, бо він платитиме до каси, а не в кишеню білого халата. Це можливо лише в разі зміни статусу закладу.

— У нас висококваліфіковані кадри, але лікарів роками принижує низька матеріальна оцінка їхньої праці, — продовжує Юрій Васильович. — У новій системі вони зможуть збільшити заробіток, ставши підприємцями та працюючи з медичними закладами на договірних умовах. Нам слід провести розкріпачення галузі. Одночасно з цим вкрай необхідно насаджувати культ здоров'я у громаді. Люди повинні навчитися дбати про своє здоров'я змалку. А лікар має бути зацікавлений у профілактичній роботі.

Віра ШПИЛЬОВА.

МОВОЮ ЦИФР

У сучасній лікарні Кам'янця на 510 ліжок за останній рік пролікувалися понад 13 тисяч пацієнтів, виконано більш як дві тисячі оперативних втручань. Працюють денні терапевтичний та хірургічний стаціонари, які за рік допомогли майже восьми тисячам громадян. Економічний ефект від їхньої діяльності становить понад два з половиною мільйони гривень.

Краще не міняти зубну пасту, аніж міняти зуби

СЕМІНАРИ

Щойно я почув про семінари Всеукраїнської освітньої програми «Дбаймо про здорові ясна!», то вирішив затягти сюди мого доброго знайомого.

Років із вісім тому, після ураження ротової порожнини пародонтитом, він наважився на протезування, але хвора печінка ускладнила процес довготривалої служби імплантату. Коли він уже без кількох мостів прибіг до приватного стоматолога, той зазирнув у рота й поставив діагноз:

— Це вам стане в дуже великі гроші..

— А це скільки? — перепитав ошелешений приятель.

Стоматолог ще раз зазирнув у рота, але, мабуть, суми там не виявив, бо тільки й сказав: «Хтозна-скільки»...

На семінар я прийшов сам, оскільки мій приятель, як він сказав, усе про свою хворобу знає. Може, й так, хоча навряд чи більше того, що знають учасники зібрання — регіональні журналісти. Виступу головного стоматолога країни передував бліцтурнір знавців захворювань ясен. Призові зубні щітки дісталися тим, хто знав, що пародонт — це тканини ротової порожнини. І що найміцніша тканина — зубна емаль. І що через ротову порожнину за добу проходить півтора літра слини...

А докладніше про захворювання ясен сказали головний стоматолог МОЗ України Олексій Павленко та завідувач кафедри терапевтичної стоматології Національного медичного університету імені О. Богомольця Анатолій Борисенко. З'ясувалося, що ймовірність втрати зубів при захворюванні пародонту в 5—10 разів вища, ніж при карієсі, а саме захворювання зле впливає на весь організм. Я вже жалів свого приятеля: йшлося і про серцево-судинну, і про дихальну системи, і про шлунково-кишковий тракт...

Але за боротьбу з цими хворобами нарешті взялися всерйоз, про що свідчив і цей семінар, і те, що цього року вже підготовлено 600 спеціалістів з проблем зубної гігієни. Тож уже є така професія.

А поки що варто добре засвоїти: головна зброя проти захворювань пародонту — якісна гігієна порожнини рота. Це означає дослухатися порад стоматологів, а, отже, зуби чистити не 30—40 секунд, а не менш як дві хвилини тричі на день, і розумніше — не після, а до прийому їжі. Головний стоматолог країни радить використовувати лікувально-профілактичну пасту Parodontax, яка містить 6 лікувальних трав, у тому числі м'яту, та 67 відсотків бікарбонату натрію. Зубну щітку міняти через три-чотири місяці. Він попереджає, що паста може виявитися несмачною... і на мить серйозність аудиторії спадає. Її виробляє вже десятки років німецька компанія, а так нікому і не спало на думку робити напис на тюбику — «Не їсти!»

Сергій ВЛАД.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

ТЕРМОМЕТР

Створили вакцину проти раку

Учені Гарвардського університету розробили вакцину, що імплантується під шкіру хворого, яка здатна реорганізувати роботу імунної системи і примусити її знищувати злоякісні пухлини в організмі, не впливаючи на здорові тканини.

У своїх експериментах з мишами вчені показали, що ця вакцина є першою в історії, за допомогою якої вдалося повністю видалити меланому. Розроблений препарат є вдалим поєднанням інженерного та імунологічного підходу до лікування раку. Досі всі спроби одержати добре працюючу протиракову вакцину були неуспішні.

Вітаміни С і Е рятують м'язи від старіння

Західні медики дійшли висновку, що прийом вітамінів Е і С в літньому віці благотворно позначається на м'язовій системі людини.

Учені стверджують: зазначені вітаміни сприяють зростанню м'язової сили, що слабшає, а дієта, багата на антиоксиданти, дає змогу немолодим зберегти високу м'язову активність і значну частину функцій м'язових волокон.

«М'язова система і показники м'язової сили людини — це одні з найяскравіших маркерів старіння людини. Перші ознаки зниження м'язової активності в людей зазвичай спостерігаються після 40 років, а до 60 років активність м'язової системи спадає дуже помітно», — каже Енн Ньюменн, медик з Університету Пітсбурга.

За її словами, це зниження є одним з основних чинників ризику, оскільки м'язова система, що слабшає, негативно позначається на решті систем організму, зокрема кістковій, коли підвищується ризик переломів кісток.

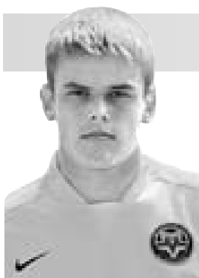
М'ята — природний анальгетик

Упродовж тисяч років бразильські знахарі прописували хворим м'яту для лікування найрізноманітніших недуг — від головного болю і хвороб шлунка до застуди і грипу.

Нещодавно британським ученим вдалося довести, що рослина, в народі відома як бразильська м'ята, справді має болезаспокійливі властивості. Щоб усунути біль, слід приймати м'ятний відвар: висушене листя рослини вариться у воді протягом 30 хвилин. Після охолодження рідину треба пити як звичайний чай.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

Максим КОВАЛЬ, воротар запорізького «Металурга»: «Після матчу з київським «Динамо» до мене постукало 170 чоловік. Я, звичайно, багатьох не знаю, але все одно приємно. Вони запитували, як справи, чим займаюся. Намагаюся всім відповісти, але, звісно, фізично поговорити з усіма не встигаю»

Чекають на високого гостя

Президент України Віктор Ющенко приїде на відкриття стадіону «Металіст». Про це повідомили в Харківській обласній державній адміністрації.

Окрім відкриття стадіону, реконструйованого в рамках підготовки Харкова до Євро-2012, Президент планує взяти участь в урочистих заходах, приурочених до дня місцевого самоврядування.

Стадіон відкриють у суботу, 5 грудня. Одночасно свій день народження відсвяткує головний інвестор стадіону, власник і президент ФК «Металіст» Олександр Ярославський.

Дах для чемпіонів

Група спортсменів Харківської області отримала нові квартири. Серед них і олімпійський чемпіон 2008 року зі стрільби з лука Віктор Рубан.

Також справлятимуть новосілля Вікторія Коваль — чемпіонка світу зі стрільби з лука в парному розряді, Віктор Савінов — багаторазовий чемпіон світу та Європи з боротьби самбо, Віта Якимчук — член збірної України з лижних перегонів та її особистий тренер Володимир Попов, повідомляє прес-служба Мінспорту.

Харківська міськрада також прийняла рішення про виділення житла бронзовому призерові Олімпійських ігор зі стрибків у воду Олексієві Пригорову. На даний час вирішується питання про надання квартир Максиму Вераксі — чотириразовому чемпіону Параолімпійських ігор з плавання, Юлії Домчевській — чемпіонці світу зі стрибків на батуті, Олексію Торохтію — чемпіонові Європи з важкої атлетики та Ладі Нестеренко — членові збірної України з лижних перегонів.

Турнірна хроніка

Греко-римська боротьба. Швеція. Кубок Хапаранди-2009.

Вагова категорія до 55 кг. 1. Іван Татаринов (Росія). 2. **Юрій Коваль (Україна).** 3. Хамід Шаваєв (Росія) і Маркус Пуолуканахо (Швеція).

До 74 кг. **1. Микола Дараган (Україна).** 2. Руслан Ісаков (Росія). **3. Дмитро Пушков (Україна)** та П'єр Андрессон (Швеція).

До 96 кг. **1. Дмитро Тимченко (Україна). 2. Олег Кріока (Україна).** 3. Костянтин Єфімов (Росія).

До 120 кг. 1. Зураб Лебанідзе (Росія). 2. **Ігор Дідик (Україна).** 3. Артем Доронін (Росія) і Брендон Рапп (США).

Велоспорт. Організатор «Джиро д'Італія» компанія RCS Sport продовжила переговори з представниками уряду США. Підсумком двосторонніх зустрічей може стати перенесення першого етапу «Джиро»-2012 до американської столиці, повідомляє «Сайклингньюс». На даний момент сформовано робочу групу, котра має з'ясувати витрати, пов'язані з транспортуванням величезної кількості матеріалів, спортсменів та інших важливих для перегонів осіб. Приміром, організація чемпіонату світу у Філадельфії обійшлася його організаторам приблизно в 2 мільйони доларів.

Дзюдо. На конгресі Європейського союзу дзюдо (EJU) у Дюссельдорфі (Німеччина) відбулися вибори міста, котре прийматиме чемпіонат Європи 2012 року. Перемогу здобув російський Челябінськ.

Зареєструються напередодні Нового року

Олімпізм. Франкфурт-на-Майні. У приміщенні Німецького олімпійського спортивного союзу відбулася нарада з попередньої акредитації делегацій на XXI зимові Олімпійські ігри у Ванкувері.

Від України участь в обговоренні та оформленні попередніх заявок взяли шеф місії на Іграх у Ванкувері Ніна Уманець та генеральний секретар НОК Володимир Геращенко. За підсумками наради з представниками відділів спортивних заявок, акредитації та відділу послуг НОКам оргкомітету Ігор-2010 (ВАНОК) було подано на попередню акредитацію 83 українські спортовці, які потенційно можуть виступити на Білій Олімпіаді відповідно до кількості здобутих ліцензій.

Нині процес завоювання олімпійських перепусток та визначення учасників триває. Остаточну реєстрацію олімпійців призначено на 30 січня 2010 року у Ванкувері. Прогнозується, що Україна делегує до Канади близько 50 спортовців.

Європа обрала керівників

Лісабон (Португалія). За участю представників 49 національних олімпійських комітетів тут відбулася 38 генеральна асамблея європейських олімпійських комітетів (ЄОК). НОК України на форумі представляли його президент Сергій Бубка та генеральний секретар Володимир Геращенко.

Ключовим питанням асамблеї стало обрання керівних органів. Президентом комітету переобрано Патріка Гіккі (Ірландія), віце-президентом — Олександра Козловського (Росія), генеральним секретарем — Рафаеле Панйоцці (Італія), скарбником — Кікіса Лазаридіса (Кіпр). Водночас було обрано виконком ЄОК, який складатиметься з 16 осіб. Учасники форуму заслухали звіти про підготовку до Олімпійських ігор у Ванкувері—2010, Лондоні—2012, Сочі—2014, Ріо-де-Жанейро—2016.

Разом із тим присутні ознайомилися з прогресом у підготовці до молодіжних змагань — І літніх Юнацьких Олімпійських ігор, які наступного року прийматиме Сінгапур, і зимових ЮОІ 2012 року в Інсбруку (Австрія), а також зимового та літнього європейських юнацьких олімпійських фестивалів в Ліберецi (Чехія) та Трабзоні (Туреччина) відповідно, котрі відбудуться 2011 року.

Інформація НОК України.

А раптом?..

Футбол. Ірландія звернулася до ФІФА з проханням дозволити їй виступити на чемпіонаті світу-2010 тридцять третьою командою. Адже сталося порушення правил у відповідному стиковому матчі відбірного турніру ірландців із Францією. Про це розповів на прес-конференції в Йоганнесбурзі (ПАР) президент ФІФА Йозеф Блаттер **(на знімку).**

Нагадаємо, що в додатковий час відповідного стикового поєдинку між збірними Франції та Ірландії, котрий відбувся 18 листопада в Парижі, вирішальний гол було забито Вільямом Галласом після передачі Тьєррі Анрі, котрий підіграв собі рукою. Завдяки цьому м'ячу французи вийшли до фінальної частини чемпіонату світу, а ірландці залишилися ні з чим. Вони наполягали на перегравванні двобою, але одержали відмову.

Прохання Ірландії про включення її до числа учасників чемпіонату світу-2010 розглянуть сьогодні на засіданні виконкому ФІФА, повідомляє Ассошіейтед Пресс.

Під час цього зібрання пан Блаттер внесе пропозицію збільшити кількість арбітрів у матчах чемпіонату в ПАР. На думку президента ФІФА, відповідний стиковий двобій чемпіонату світу Франція—Ірландія показав, що для кваліфікованої роботи головного арбітрові не вистачає допомоги двох бокових асистентів. Якщо виконавчий комітет погодиться з пропозицією Блаттера, то остаточне рішення буде прийнято в Цюриху (Швейцарія) в березні.

В умовах, наближених до бойових

Футзал. Збірна України провела тренувальний збір у рамках підготовки до фінального турніру чемпіонату Європи. Його підсумки після повернення з Румунії прокоментував головний тренер «синьо-жовтих» **Геннадій Лисенчук**.

Наша національна команда провела два товариські матчі з румунськими суперниками. У першій зустрічі українці перемогли 7:5, у другій поступилися — 1:2. «Звичайно, перед кожною зустріччю ми налаштовували хлопців тільки на перемогу, однак результат у цих матчах не був головним. Ми прагнули продивитися найближчий резерв в умовах, що, так би мовити, наближені до бойових. І цієї мети досягнуто», — зазначив наставник.

До Румунії Геннадій Лисенчук возив експериментальний склад, оскільки шестеро кандидатів до збірної зі львівського «Тайму» в цей час захищали честь країни в еліт-раунді Кубка УЄФА (наш чемпіон посів друге місце у квартеті, пропустивши вперед тільки чинного володаря найголовнішого клубного трофею Старого Світу — іспанський «Інтерв'ю»). Враження від карпатського збору дали змогу керівництву збірної остаточно визначитися з попереднім заявочним списком на Євро-2010. Цей документ найближчими днями буде відправлено до УЄФА.

— Для себе ми зробили необхідні висновки щодо кола кандидатів, — каже Геннадій Анатолійович. — Однак жодному з гравців ніяких авансів не давали. Протягом часу, що залишився до європейського фіналу, вони працюватимуть над індивідуальними завданнями в клубах.

Щоправда, одного виконавця Лисенчук усе-таки вирізнив — Михайла Волянюка зі львівського «Кардинала». 20-річний дебютант національної команди відзначився голом у першому своєму матчі за неї.

Завершальний підготовчий етап до Євро-2010 збірна проведе на початку нового року. «Одразу по завершенні запланованого на 4 січня туру чемпіонату України ми вирушимо до Ужгорода, де на нас чекає тижневий збір, — ділиться планами головний тренер. — Можливо, проведемо одну-дві товариські зустрічі з білорусами й за кілька днів до початку турніру переберемося до Дебрецена, де 21 січня стартуємо матчем із командою Бельгії».

Уперше в історії проведення чемпіонатів Європи коло учасників фінального турніру розширене з восьми до 12 команд, розбитих на чотири тріо. Українська збірна потрапила до групи B з бельгійцями та італійцями (матч проти Скуадри Адзурри — 23.01). Групу A склали Угорщина, Чехія й Азербайджан; групу C — Росія, Сербія та Словенія; групу D — Іспанія, Португалія, Білорусь. До чвертьфіналів виходять по дві найкращі команди з кожної групи. Чемпіон Старого Світу визначиться 30 січня 2010 року.

Юрій КОРЗАЧЕНКО (ФФУ).

Тепер — канікули

Футбол. IX чемпіонат України серед команд вищих навчальних закладів. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Конференція «Захід». Перенесені матчі. З першого туру (26 листопада). «Сокіл» (Бережани) — «Тернопіль-Педуніверситет». 0:2. З четвертого туру (29 листопада). «Університет» (Чернівці) — «Тернопіль-Педуніверситет». 2:3.

«Тернопіль-Педуніверситет» — 13 очок, «Університет» — 10, «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) — 7, «Сокіл» — 6, «Буревісник» (Кременець) — 4, «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — 2.

Конференція «Центр-Південь». 7-й тур. НУДПСУ (Ірпінь) — «Юнга—Морська академія» (Одеса). 0:1. КЕІ-КНЕУ (Сімферополь) — «МАУП-Єдність» (Київ). 1:2. «Меркурій» (Київ) — «Легпром» (Київ). 4:1. «КПУ-Спартак» (Запоріжжя) — СК НУХТ (Київ). 2:1.

«МАУП-Єдність» — 18, «КПУ-Спартак», «Юнга—Морська академія» — по 15, КЕІ-КНЕУ — 12, «Меркурій» — 10, СК НУХТ — 7, «Легпром» — 3, НУДПСУ — 0.

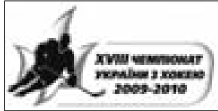
Конференція «Схід». 2-й тур. «Кооператор» (Полтава) — «НГУ-Гірник» (Дніпропетровськ). 1:1. СДПУ (Слов'янськ) — СК «Зооветакадемія» (Харків). 0:0.

СК «Зооветакадемія» — 4, «Кооператор», СДПУ — по 2, «НГУ-Гірник» — 1.

Чемпіонат іде на зимові канікули. Аналіз першого кола опублікуємо пізніше.

Поки що маємо надію

Хокей. Географія чемпіонату України постійно шириться. Дедалі більше регіонів починають культивувати швидку і мужню гру. І це дуже радує. В багатьох містах з'являються льодові арени і нові команди. Поки що любительські й напівлюбительські. Головне — є бажання і захопленість.

Тому сподіваємося, що колись кількість неодмінно переросте в якість. І ми матимемо свій чемпіонат, не гірший, ніж у наших сусідів білорусів. Доживемо до часів, коли українські хокеїсти не їхатимуть на заробітки до Росії, Білорусії, Польщі, США, Канади тощо. А гратимуть удома і даруватимуть радість мільйонам уболівальників. Є надія, що і збірна країни міцнітиме і гратиме стабільніше.

А тим часом наш національний турнір триває. До вашої уваги фрагмент календарної зустрічі у Львові місцевого «Експреса» та хмельницького «Ротора». Досвідченіші господарі здобули переконливу перемогу — 14:2. Але хай не журяться хмельничани. Як-то кажуть, за одного битого двох небитих дають.

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

83 українські спортовці потенційно можуть виступити на Білій Олімпіаді відповідно до кількості здобутих ліцензій

Додаток 2
до Інструкції про порядок
складання та оприлюднення
фінансової звітності банків України

Баланс на 1 жовтня 2009 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	952 219	1342 190
2	Торгові цінні папери	0	27 644
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	25 500	12 431
4.1	В іноземній валюті	0	12 431
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(5 585)	(300)
5.1	Резерви у відсотках до активу	21,90	2,42
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	3485 555	3770 980
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	3476 107	3763 761
6.1.1	В іноземній валюті	1167 545	2049 848
6.2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	9 448	7 229
6.2.1	В іноземній валюті	147	120
7	Резерви під знецінення кредитів	(83 338)	(21 913)
7.1	Резерви у відсотках до активу	2,39	0,58
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	1 240	935
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
9.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	0	0
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
11.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
13	Інвестиційна нерухомість	0	0
14	Дебіторська заборгованіст щодо поточного податку на прибуток	0	0
15	Відстрочений податковий актив	0	0
16	Основні засоби та нематеріальні активи	100 014	101 577
17	Інші фінансові активи	10 532	16 088
18	Резерви під інші фінансові активи	(4)	0
18.1	Резерви у відсотках до активу	0,04	0
19	Інші активи	1 579	445
20	Резерви під інші активи	0	0
20.1	Резерви у відсотках до активу	0,00	0,00
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	0	0
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
22.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
23	**Усього активів, у тому числі:**	4487 712	5250 077
23.1	**В іноземній валюті**	1167 692	2062 399
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	890 349	1466 798
24.1	В іноземній валюті	381 019	1239 430
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	2525 508	2771 013
25.1	В іноземній валюті	1108 315	1491 421
25.2 ё	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	1385 389	1985 220
25.2.1	В іноземній валюті	957 638	1282 809
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	26 287	59 191
26.1	В іноземній валюті	23 426	17 890
26.2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	26 287	21 547
26.2.1	В іноземній валюті	23 425	17 890
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	0	3 075
27.1	В іноземній валюті	0	0
28	Інші залучені кошти	0	0
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	9 076	20 670
30	Відстрочені податкові зобов'язання	16 275	16 275
31	Резерви за зобов'язаннями	8 610	28 836
32	Інші фінансові зобов'язання	101 558	50 346
33	Інші зобов'язання	4 954	3 043
34	Субординований борг	230 905	224 416
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	0	0
36	**Усього зобов'язань, у тому числі:**	3813 521	4643 663
36.1	**В іноземній валюті**	1512 760	2748 741
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
37	Статутний капітал	172 929	172 929
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
39	Емісійні різниці	0	0
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	215 837	112 510
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	50 988	50 988
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
42	Резерви переоцінки цінних паперів	306	0
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
44	Прибуток/Збиток минулих років	0	0
45	Прибуток/Збиток поточного року	234 131	269 987
46	**Усього власного капіталу**	674 191	606 414
47	**Усього пасивів**	4487 712	5250 077

Голова Правління **Жак Муньє**

Головний Бухгалтер **Коваль Л.А.**

Додаток 9
до Інструкції про порядок
складання та оприлюднення
фінансової звітності банків України

Примітка «Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках» на 1 жовтня 2009 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	311 826	626 835	-315 009
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам *	2307 507	3408 769	-1101262
5	Надана застава	0	0	0

* - в т.ч. зобов`язання в сумі 2 307 507 тис. грн. на звітну дату є відкличними та не несуть ризику для активних операцій банку

Голова Правління **Жак Муньє**

Головний Бухгалтер **Коваль Л.А.**

CALYON
CRÉDIT AGRICOLE CIB

Фінансовий звіт ПАТ «КАЛІОН БАНК УКРАЇНА» на 1 жовтня 2009 року

Додаток 4
до Інструкції про порядок
складання та оприлюднення
фінансової звітності банків України

Звіт про фінансові результати на 1 жовтня 2009 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року
1	2	3	4
1.	Чистий процентний дохід	248 619	122 987
1.1.	Процентний дохід	344 860	176 747
1.2.	Процентні витрати	(96 241)	(53 759)
2.	Чистий комісійний дохід	48 003	45 417
2.1.	Комісійний дохід	74 846	62 019
2.2.	Комісійні витрати	(26 843)	(16 602)
3.	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	(735)	(1 672)
4.	Результат від операцій з хеджування	0	0
5.	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату перецінки у фінансових результатах	(386)	223
6.	Результат від торгівлі іноземною валютою	120 310	69 233
7.	Прибуток /(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
8.	Прибуток /(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
9.	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості	0	0
10.	Результат від переоцінки іноземної валюти	8 389	2 876
11.	Резерви під заборгованість за кредитами	(66 707)	(26 515)
12.	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
13.	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
14.	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
15.	Банківські резерви на покриття ризиків і втрат	20 223	3 665
16.	Ішні операційні доходи	29	103
17.	Доходи/ (Витрати) від довгострокового погашення заборгованості	0	0
18.	Адміністративні та інші операційні витрати	(49 414)	(33 743)
19.	Результат від участі в капіталі	0	0
19.1	Дохід від участів капіталі	0	0
19.2	Втрати від участі в капіталі	0	0
20.	Дохід/ (Збиток) від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
21.	Прибуток /(Збиток) до оподаткування	328 331	182 574
22.	Витрати на податок на прибуток	(94 200)	(49 000)
23.	Прибуток /(Збиток) після оподаткування	234 131	133 574
24.	Чистий прибуток /(Збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
25.	Чистий прибуток/ збиток банку	234 131	133 574

Голова Правління **Жак Муньє**

Головний Бухгалтер **Коваль Л.А.**

Додаток 11
до Інструкції про порядок
складання та оприлюднення
фінансової звітності банків України

Примітка "Окремі показники діяльності банку" за III квартал 2009 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	Регулятивний капітал банку (тис.грн.)	775 932	74 194
2	Адекватність регулятивного капіталу (%)	78,13	не <10%
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	16,99	не <9%
4	Поточна ліквідність (%)	112,82	не <40%
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	20,62	не >25%
6	Великі кредитні ризики (%)	391,73	не >800%
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	0,23	не >5%
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	0,36	не >30%
9	Рентабельність активів (%)	7,18	х
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	2084 192	х
10,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	1 460	х
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	1927 224	х
11,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	8 080	х
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	1908 720	х
12,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	40 208	х
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	158 276	х
13,1	Сформований резерв \ за такими операціями (тис. грн.)	7 638	х
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	40 932	х
14,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	39 311	х
15	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	69,05	х
16	Сума сплачених дивідендів за 2008 рік на одну:	166 658	х
16,1	Просту акцію	49,15	х
16,2	Привілейовану акцію	-	х
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	"Каліон Глобал Бенкінг"; код країни -250 Франція; відсоток у статутному капіталі - за прямою участю -100%, опосередкованою -0%	х

*

13 В складі сумнівної заборгованості враховані неризикові позабалансові активи - відкличні кредитні лінії в сумі 94 972

14 В складі безнадійної заборгованості враховані неризикові позабалансові активи - відкличні кредитні лінії в сумі 1 621

Резерви під заборгованість класифіковану як "безнадійна" створено в повному обсязі 100 %

Голова Правління **Жак Муньє**

Головний Бухгалтер **Коваль Л.А.**

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

26 листопада 2009 року внесено наступні зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду:

Учасник Фонду Відкрите акціонерне товариство "Діапазон-Максимум Банк" (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №213 від 16.06.2009р.) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство "Діапазон-Максимум Банк"** (свідоцтво учасника Фонду №204 від 26.11.2009).

Учасник Фонду Товариство з обмеженою відповідальністю "Фортуна-банк" (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №163 від 05.12.2002р.) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство "Фортуна-банк"** (свідоцтво учасника Фонду №153 від 26.11.2009).

Учасник Фонду Товариство з обмеженою відповідальністю "ПАРТНЕР-БАНК" (м. Київ, реєстраційний номер у Фонді №189 від 13.07.2006р.) змінив назву на **Публічне акціонерне товариство "Комерційний Банк "ПАРТНЕР-БАНК"** (свідоцтво учасника Фонду №180 від 26.11.2009).

Учасник Фонду Акціонерний комерційний банк "Меркурій" (м. Харків, реєстраційний номер у Фонді №064 від 02.09.1999р.) змінив назву на **ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО БАНК "МЕРКУРІЙ"** (свідоцтво учасника Фонду №061 від 26.11.2009).

0-800 308108 www.fg.org.ua

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) № 15/450-б від 11.11.2009 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Украгротекс» (02160, м. Київ, вул. Каунаська, 27, код 33634268) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Зоріну Олену Валентинівну, ліцензія АБ № 176098 від 23.06.05 р. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця на адресу: 03142, м. Київ, вул. Василя Стуса, 28, кв. 253.

Господарський суд Одеської області(м. Одеса, пр.Шевченко,29) Постановою від 11 листопада 2009р. по справі № 1/37-09-3561 визнав банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності -фізичну особу Паламарчук Федора Петровича ідентифікаційний номер 2281323130 за юридичною адресою Одеська область, смт. Саврань, вул. Пожарського,буд. 1. Ліквідатором банкрута призначено Єгорову В.Г. тел. 8 096 3555699.

Господарським судом Одеської області (65119, м, Одеса, пр-т Шевченка, 29) було порушено провадження по справі № 7/368-09-4756 відносно приватного підприємства «Кредо-Реал», ЄДРПОУ 35767433; поштова адреса: 65020, м. Одеса, вул. Базарна, 71); Банківські реквізити: р/р 26002900086000 в ТОВ КБ «СКБ», МФО 388313.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого: Горобченко Владлена Аркадійовича (ліцензія серії АВ № 158222 від 31.08.2006 р., місце проживання: м. Одеса, вул. Малиновського, буд. 13, кв. 19; ІПН 2369801077).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються у 30-ти денний строк з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі № 2/234/09 від 23.11.2009 року порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру санації Приватного підприємства «М. І. С.» (код ЄДРПОУ 31553800, юридична адреса: 54025, м. Миколаїв, пр. Героїв Сталінграду, 13-В, кв. 48, п/р 260060113479 в ВАТ «Банк «Морской», МФО 324742).

Керуючим санацією призначено керівника боржника Треньова Володимира Ярославовича.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну (ліцензія серія АБ № 176091 від 07.07.2005 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел.: (0512)-47-34-64).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі № 2/235/09 від 23.11.2009 року порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру санації Товариства з обмеженою відповідальністю «Юконд-Техно» (код ЄДРПОУ 36384604, юридична адреса: 54025, м. Миколаїв, пр. Героїв Сталінграда, 13-В, кв. 48, п/р 26009003404001 філія Одеська дирекція АТ Індекс-Банк, МФО 388335).

Керуючим санацією призначено керівника боржника Пузоренка Андрія Олександровича.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Черепенко Вікторію Григорівну (ліцензія серія АБ № 176091 від 07.07.2005 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел. (0512)-47-34-64).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою від 03.11.2009 р. у справі № 21/89 Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Вир», м. Львів, вул. Промислова, 20/28, код ЄДРПОУ 22333529.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Липського С. І., ліцензія АВ № 307486 від 03 травня 2007 р. Адреса - 79013, м. Львів-13, а/с 4389.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/53-Б визнано банкрутом ПП Калачинського Олександра Володимировича, код 3028309073 (43000, м. Луцьк, вул. Будівельників, 11/19).

Арбітражним керуючим призначено Іщука О. В. (ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства від 09.10.2007 р. № 2165017/2963, серія АВ № 347250, адреса: Луцький р-н, с. Зміїнець, вул. Вишнева, 20).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Харківської обл. по справі № Б-19/138-08 від 23.09.2008 р. ТОВ "Сервіспак" (код 31061283, м. Харків, вул. Студентська, 20) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Постановою господарського суду Харківської обл. по справі № Б-24/162-09 від 19.11.2009 р. ТОВ "Автор" (код 32030586, м. Харків, вул. Старошишківська, 6, кв. 197) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ДПІ в Київському р-ні м. Харкова, вул. Чернишевського, 41. У зв'язку з визнання боржника банкрутом, визнати недійсними печатки, штампи, свідоцтва, установчі документи та кутовий штамп підприємства. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою господарського суду Черкаської області від 12.11.2009 року по справі № 01/2696 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Фізичної особи - підприємця Довгань-Пекалеу Олени Василівни (18000, м. Черкаси, вул. Гоголя, 275, кв. 23, ідентифікаційний номер 3109814662, р/р № 26005501000063 ВАТ ВТБ Банк, м. Черкаси, МФО 354938).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Звєздічева Максима Олександровича, ліцензія АВ № 456401 (м. Черкаси, буд. Шевченка, 132, кв. 16, тел.: (067) 4703050).

Згідно Протоколу № 2 від 24.11.2009 року Загальних зборів учасників ТОВ «Дакор Прінт» (код ЄДРПОУ 36239979), юридична адреса: м. Київ, вул. М. Раскової, буд. 4-А, повідомляємо про початок процедури ліквідації товариства.

Ліквідатором вирішено призначити Пагубко Вячеслава Олеговича. Встановити термін заявлення вимог кредиторів два місяці.

Підприємство «ХВИЛЯ» ВГОІ «Взаємодопомога», код 33884836, повідомляє про ліквідацію (Протокол від 02.11.2009 р.). Ліквідкомісія приймає претензії протягом 2 місяців з дати публікації цього повідомлення за адресою: 02100, місто Київ, пров. Будівельників, буд. 32.

Ухвалою господарського суду міста Севастополя (99011, м. Севастополь, вул. Суворова, 21) порушено провадження у справі № 5020-4/205 про банкрутство Дочірнього підприємства «Виробничо-комерційна фірма «ІСТОК» Відкритого акціонерного товариства «Севастопольський Маяк» (99053, м. Севастополь, Фіолентовське шосе, 1, код в ЄДРПОУ 24691960).

Постановою Господарського суду Запорізької області від 17.11.2009 р. по справі 21/26/09 завершено процедуру розпорядження майном, визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру відносно ТОВ «Голден Ленд» (м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 63/327, код ЄДРПОУ 32889860).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименко О. Ю.

Вимоги поточних кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 69063, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 44, оф. 33.

Сьогодні в Україні хмарно, переважно без опадів, у західних областях можливий невеликий дощ. Уночі та вранці тумани. Вітер переважно південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 0—8 градусів тепла, вдень 4—10, на заході й крайньому півдні 11—14 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 2 ГРУДНЯ

■ 1863. Прем'єра опери С. Гулака-Артемовського "Запорожець за Дунаєм" — першої української опери. ■ 1864. У Росії прийнято нові принципи судочинства; зокрема, запроваджено суд присяжних. ■ 1925. У Харкові почала виходити газета "Комсомолець України" (згодом — "Молодь України"). ■ 1942. У Чикаго (США) група вчених на чолі з Енріко Фермі вперше здійснила на практиці ядерну ланцюгову реакцію. ■ 1971. Оголошено про створення федерації під назвою Об'єднані Арабські Емірати.

З УСЬОГО СВІТУ

Птах щастя

За турецькими повір'ями, ібіс Уолдраппа — птах, що приносить щастя. До того ж це — символ родючості. Біологічному виду ібіс Уолдраппа — мільйони років. Ще в доісторичні часи він був розповсюджений у Європі, але, на жаль, XXI століття може бути для нього останнім. Він — на межі зникнення й цілком може розділити долю ще одного європейського птаха — безкрилої гагарки, винищеної ще у XIX ст. Нині ібіс Уолдраппа можна зустріти не в Європі, а на обмежених територіях у Туреччині, Марокко й Алжирі. Відомі дві популяції — східна (мігрує з Туреччини до Ефіопії) і західна. І якщо остання налічує сотні птахів (що дуже небагато), то із східною справи кепські — тут налічують лише десятки.

Фото з сайта htth://ru.wikipedia.org.

У тіні моаї

Розмірковуючи про мистецтво острова Пасхи (Рапануї), ми уявляємо величезних кам'яних велетів — моаї й згадуємо про «дощечки, що розмовляють», помережані письменами «кохау ронго-ронго». Звичайно, це істотні елементи острівної культури, але, як можна здогадатися, — не єдині. Сучасну культуру Рапануї створено в результаті складного переплетіння європейських, латиноамериканських і полінезійських (як місцевих, так і таїтянських) елементів. Важливе місце в духовному житті мешканців острова відведено культовому різьбленню по дереву, маловідомому за межами Рапануї. Особливо популярні дві символічні фігурки. Їх зазвичай парами вивішують біля входу в будинок, щоб віднадити непрошених гостей. Одна зображує «людину-ящірку». Друга статуетка втілює образ виснаженого чоловіка. За повір'ям мешканців острова, саме в такому вигляді з'являються духи потойбічного світу, а дерев'яні обереги захищають від них.

Фото з сайта www.outdoors.ru.

Макрелі-пігулки

Як лікувати кита? Дуже важко зробити укол. Адже поставити гірчичник йому неможливо. Можна нагодувати хворого пігулками. Але через те, що кит не звик їх вживати, виникла ідея ховати ліки в макрелях, яких кит — і хворий, і здоровий — ковтає із задоволенням. Ось так на каліфорнійській океанологічній станції Сан-Дієго вилікували трьох китів, що підхопили десь гонконгівський грип.

Які «Катюші» стріляли під Диканькою?

Відповідь на це запитання виявилася досить несподіваною. Майже сенсаційною...

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО ТЕМИ

Є в селищі Диканька на Полтавщині пам'ятний знак на честь радянських воїнів-мінометників, установлений тут ще 1973 року: на постаменті — реактивна пускова установка, названа в народі «Катюшею». 25 вересня 1941 року батарея під командуванням майора Олексія Нестеренка здійснила тут перші залпи на українській землі. Власне, «Голос України» уже писав про це. Однак, працюючи над темою далі, зацікавився долею цього чоловіка, який героїчно пройшов усю війну, а в 1955 році став першим начальником знаменитого космодрому Байконур. З'ясувалося, що хоч сам Нестеренко й народився в Самарській губернії, але його рідне село заснували там... переселенці з Полтавщини, тож він — українець. Утім, це вже інша історія, до якої ще варто повернутися...

А от у мемуарах Нестеренка вдалося натрапити на зроблений ним власноруч малюнок (Олексій Іванович з дитинства мріяв стати художником!), який сам автор назвав «Перші залпи під Диканькою». Отут і виявилася одна технічна «невідповідність»: на постаменті в Диканьці і на малюнку Нестеренка — різні установки! І на це, схоже, досі ніхто не звернув увагу. Навіть фахівці «АвтоКрАЗу», які напередодні Дня Перемоги реставрували диканську «Катюшу». Прес-служба підприємства тоді повідомляла: «В середині квітня реактивна пускова установка БМ-13 була доставлена на Кременчуцький автомобільний завод, де фахівцями експериментального цеху автозаводу виконано великий обсяг робіт з її відновлення. На бойову машину-пам'ятник було виготовлено і встановлено нову кабіну, крила, боковини капота, капот, облицювання радіатора. Кабіна автомобіля була засклена, встановлено броньовий захист. Замінено колеса та пофарбовано автомобіль». Заводчани запевняли, що все зроблено «у відповідності з технічною документацією і з урахуванням обліку на фотознімках воєнних літ».

За винятком кількох перших невдалих зразків, які забракували ще на стадії випробувань на полігоні, «Катюші» ніколи більше не монтували на базі автомобіля ЗІС-5 із двоосним шасі!

Якщо йдеться про сам автомобіль ЗІС-5, то це справді так. Але... Виявляється, за винятком кількох перших невдалих зразків, які забракували ще на стадії випробувань на полігоні, «Катюші» ніколи більше не монтували на базі автомобіля ЗІС-5 із двоосним шасі! Надто ненадійні були ці автомобілі в умовах бездоріжжя, а специфіка їх застосування вимагала особливої мобільності. Адже слід було не лише швидко «розгорнутися» в районі бойових дій, а й так само швидко «втекти» звідти, щоб секретна зброя не потрапила до рук ворога (уже під час війни траплялися випадки, коли саме через це «Катюші» доводилося висаджувати в повітря).

Ось офіційна довідка: «Перший варіант установки, створено на базі вантажного автомобіля ЗІС-5, називався МУ-1 (механізована установка, перший зразок), мав 24 направляючі, встановлені на спеціальній рамі. Проведені з грудня 1938-го по лютий 1939 року полігонні випробування установки показали, що вона не повною мірою відповідає поставленим вимогам. З урахуванням цих випробувань було розроблено нову пускову установку МУ-2. Вона була створена на базі автомобіля підвищеної прохідності ЗІС-6, мала 16 направляючих, розташованих уздовж осі автомобіля, на яких розташовувалося 16 реактивних снарядів. Усі 16 снарядів можна було випустити за 7—10 секунд. За результатами полігонних випробувань і було ухвалено рішення про прийняття установки на озброєння під назвою БМ-13».

Залишається лише додати, що й триосний ЗІС-6 не виправдав надій і з часом його повністю замінили «лендлізівські» американські «студебекери» — лише «з ними» наші «Катюші» стали по-справжньому мобільною і надійною зброєю.

Отже, висновок: на постаменті в Диканьці аж ніяк не БМ-13, а МУ-1, яка не брала (і не могла брати!) участь у «справжніх» боях. Жаль, що про це ніхто не подумав у 1973 році, коли встановлювали пам'ятний знак. Так само, як не розібралися й нині, взявшись нашвидкуруч його реконструйовувати. Звісно, це жодним чином не применшує заслуг і героїзму воїнів-мінометників, які зробили тут перші залпи на українській землі. Й водночас слід визнати, що представлений «експонат» ніякого стосунку до подій під Диканькою не має.

До речі, такі «двоосики» стоять на постаментах і в багатьох інших містах колишнього Союзу. І люди щиро вірять, що саме ці машини захищали Батьківщину від ворога! Цікаво, а що сказав би з цього приводу сам генерал Нестеренко?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На знімку: такою насправді була БМ-13 (фото з експозиції Санкт-Петербурзького воєнно-історичного музею інженерних військ і військ зв'язку).

Транквілізатори для... бджіл

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Усім відомо, що бджоли не люблять гостей, особливо незваних. Тому навіть досвідчені бджолярі, коли провідують своїх вихованців, намагаються захистити себе від укусів: надягають особливий капелюх із сіткою, що захищає обличчя й шию, озброюються димарем.

Але є дикі бджоли, які зовсім нетерпимі до людини. Наприклад, розповсюджена в тропічній Азії велетенська бджола — апіс дорсата, що живе в гущавині дерев, у скелях або під карнизами будинків. Розбурхана бджолина родина часом переслідує збирачів меду на відстані понад кілометр. А якщо застосувати димар, родина залишає гніздо назавжди.

Однак люди племені джарава, що живуть на Андаманських островах, завжди вміли знайти підхід до цих мешканців джунглів.

Фото з сайта www.gingersofindia.com.

Таємницю поводження з дикими бджолами джарава довго й ретельно оберігали. Але індійські вчені із Центрального сільськогосподарського дослідницького інституту все-таки з'ясували, що, перед тим як видобувати мед, андаманські збирачі натирають тіло соком рослини з великим листям, що має форму пір'їни. Ботаніки впізнали його: латинська назва рослини — ***атотит aculeatum***. На острові Ява сік цієї рослини закопують в очі новонародженим. Цей сік, що видобувають з товстих стебел, має слабкий аромат, що і впливає на бджіл.

Варто піднести до бджолиної колонії розім'яті стебла рослини, як люті комахи миттєво заспокоюються. Руками, змоченими соком, учені роз'єднували бджолину сім'ю, яка мирно дзижчала, різали стільники з медом, і комахи жодного разу нікого не вжалили.

Добірку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 02660 м. Київ, вул. Алма-Атинська, 2/1, тел. (044) 451-86-70

Зам 15722

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

